

Прѣдплата.

За години, вътрѣ въ Държавѣ 1
Турска Лира Златна. За години вънъ
отъ Държавѣ 6 бѣли меджидѣта.
За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидѣта.

Настоятели отговарятъ за запла-
та и земаатъ на 15 едно като съберятъ
отъ 5 спомоществованія на горѣ, и
на 10 едно, като съберятъ отъ 10
на горѣ.

НАПРЪДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКИ И КНИЖЕВНЫ ПОВИНЫ

Спомоществованіята почиватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Подписката на спомоществованіята
става Въ Ц/градъ при Пв. Найденова
Редактора и притежателя — Аголианъ-
ханъ М 14.

Статии и дописки за общеполезни и
народни работи се въвеждатъ съ бла-
годарение, но въ всякой случай трябва
да се наблюдава съ потребителъ подписки.

За частни извѣстия се плаща по два
гроша на редъ.

Испращающа за обнародване статии
и дописки назадъ са не вращатъ.

ЦАРИГРАДЪ, 19 Маия 1877.

Има сумиѣни а и доказана истина е,
че единъ отъ главнитѣ народы, които
составляватъ отоманскитѣ Имперіи и
конто по численостѣ си са отличавали,
е и българскитѣ народъ. Всичко
що мислятъ и явно проповѣдуватъ за
тойзи народъ неговитѣ врагове и непри-
ятелъ, и особено Гръцѣтѣ вѣстни-
кари, състои въ това, че той е смутелъ и
слабо оръдіе на Русскитѣ, а тѣ миролюбивы
и пріятелъ на Държавѣтѣ, а врагове
на Русскитѣ. Ний чинимъ нуждѣ да до-
казваме колко е голѣма безплатна на за-
блудженіето, нито ще да изброяваме
колко пѣти Гръцѣтѣ съ възставали проти-
въ законнитѣ власти, защото и самото
критско възстаніе, за зѣмъ нѣмъ честь,
дойде да са загуби задъ послѣднитѣ
въ отечеството и особено въ плод-
ивскитѣ санджакѣ жалостны приклю-
ченія, причинены или прѣдизвиканы отъ
человѣцы, които поискаха да залѣ-
пятъ черно патно на народното ни
чело и, ако бѣше възможно, да за-
чернятъ и изгладятъ за всегда името
ни отъ каталогѣтѣ на миролюбивы
и вѣрнопокорны народы.

Водимъ отъ началото, че настояща-
та война става за политическитѣ ужъ
автономіи на Славенитѣ въобще и
частно на Българитѣ въ Турскитѣ, които
въ разстояние на толкозъ години са
показали твърдоглави и не живѣли да
са прѣлѣятъ въ цивилизованный и ми-
ролюбивый (!) Гръцизмъ, нѣмътъ по вѣ-
рѣ братія не прѣставатъ и день днѣ-
шенъ да ни приписватъ характерътъ,
съ който тѣ сами всегда сѣ са отли-
чавали, но който ний нѣмамы намѣ-
реніе тука да описваме. Намната бо-
лѣлъ е само да докажемъ противното.

И дѣйствително, отъ описаніето,
което имамы на рѣцѣ за пътуваніето
на Н. Блаженство г. Иосифъ І-й, Ек-
зархи българскитѣ, но което по нѣма-
ние на врѣме и мѣсто ний оставямы
за въ идущий си брой, отъ търже-
ственнитѣ на врѣмѣ по пѣтьтъ му
отъ Ловечъ и до Цариградъ посрѣ-
щанія и испращанія, и отъ много
въ тойзи случай изказаны слова ний
друго и не виждамы, освѣтъ миролю-
бивы заявленія отъ благодарности и
признателности къмъ императорското
правительство и пълны надѣжды за у-
лучшеніето на състояніето на вѣрно-
покорныи българскитѣ народъ подъ
скиптера на османскитѣ династіи.

Отъ Ловечъ и до Цариградъ, ввредъ
гдѣто е поминалъ Н. Блаженство и се-
га, отъ пѣти съзнаніе че тѣхнитѣ
интереси трябва стѣгнато да бѣдѣтъ
свързани съ интереситѣ на османскитѣ
народъ за прѣусъстваніето въобще на
Държавѣтѣ и за благоденствіето на
народитѣ въ неимъ, мѣжѣ, жени, дѣ-
ца, ученици и ученички съ китки въ
рѣцѣ и съ пѣсни за здравіето и дъл-
голетіето на Н. Императорско Ве-
личество сѣ посрѣщали и испращали
новитѣ свой духовенъ началникъ; и
негдѣ съ слова отъ стражи на граж-
данъ и селяны, а негдѣ и съ умоли-
телни само думы и погѣды, като сѣ
си припомняли минилѣтъ нещастны
приключенія и съ надѣжды за продо-
бръваніето на тѣхното състояніе, из-
казвали сѣ и сѣ изливали чувствата
на срдцето си прѣдъ свойтъ общъ

духовенъ отецъ и единственый тѣ-
хенъ прѣдставитель прѣдъ честното
правительство на Н. В. Султана. На-
вредъ е было като изъ едни уста да
сѣ казували:

Иди, Ваше Блаженство, въ столп-
цѣтъ, тамъ, гдѣ правда царува, иди
и расправи на мѣдритѣ султановы ми-
нистры, па на и самитѣ Августиний
нашъ царъ и господаръ, на когото отъ
подножіето на прѣстолѣтъ ожидамы у-
лучшеніето на судбинѣтъ сп, че не
смы ний такъва, какъто ны прѣдста-
вляватъ на нѣтъ и на Държавѣтъ вра-
гове, че смѣ вѣрны и прѣдани на
Царѣтъ сп, но че не можемъ очитѣ
си да отворимъ отъ клеветы, причина
на злополучіето ни състои, подѣр-
жано повечето отъ долинъ и неразбрани
чиновници, които или не знаятъ или
не разбираютъ добритѣ намѣренія и за-
повѣди на централното правителство,
та са обхождатъ съ насъ не като съ
сѣщества разумны. Помогни ги, Бла-
женитѣ Владыко, да не слушатъ
клеветницитѣ, а да взематъ въ при-
зрѣніе нашѣтъ вѣрность и прѣдан-
ность и да наредѣтъ навредъ по насъ
чиновници почтенны, управители мѣ-
дри и благоразумны, щото да може и
по насъ правдата да въстѣжествува,
мирно и спокойно да си глѣдамы вся-
кой частитѣ работѣ и да излѣзе на
явъ все що е интрига и клевета, и
до какъкъ степенъ почитанія и ува-
жѣния ний редѣтъ и тишнитѣ.

На такъвъ горѣ-долу изказаны по-
какъкъ начинъ и да е желаніе и мо-
бы отъ нашѣтъ по реченитѣ страни
сѣотечественници, които желанія и
молюмы сѣ, вѣрували ний, и на вѣчи-
китѣ българскитѣ народъ, Н. Блажен-
ство, г. Иосифъ е былъ душевно раз-
вълнуванъ и, какъко виждамы отъ по-
мѣнато по горѣ описаніе на пътува-
ніето му, въ словата си и въ частны
тѣ си разговори са е старалъ да утѣ-
ши, като добръ пастырь, паството си,
като са общавалъ да изпълни съвѣстно
възложеного нему отъ Бога и отъ на-
родѣтъ посланіе, да го поучи и настави
въ правитѣ пътъ, съ познаваніето на
свонѣтъ къмъ Бога и къмъ поставенитѣ
отъ него власти длѣжности, и да му
даде блага надѣжда за изліаніето на
щедритѣ царскѣ милости врѣзъ всички
конто тихо и безмолвно желаятъ да
живѣятъ и са развиватъ, и които имѣтъ
пълнѣ надѣждѣ за продобръніето на
състояніето си отъ новѣтъ наредѣ-
на държавитѣ законы. Но ето горѣ-
долу самитѣ думы, които на много
мѣста е казалъ г. Иосифъ:

«Основанъ на любовѣтъ и доверіе-
то на народѣтъ, на добротѣтъ волижъ
на императорското правителство и на про-
видѣніето божіе, което ръководи вси-
чкитѣ народы къмъ тѣхното благопо-
лучіе и благоденствіе, азъ пріехъ тѣж-
китѣ тойзи товаръ, призованіето т. е.
да вземъ въ рѣцѣтъ си управленіето
на народитѣ ни Іерархіи. Прѣди пѣтъ
години, когато са установи Екзархіа-
та, продължилъ Н. Блаженство, наро-
дѣтъ знай да изкаже своитѣ благо-
дарности и признателности къмъ цар-
ското правителство, което даде въз-
можность да са развие той въ прос-
вѣщеніето си и да са възвыси и об-
разува правствено, но То разумѣва-
ше и разумѣва щото това развиване
и възвышеніе да става подъ неговѣтъ
сѣвѣтъ и подъ скиптера на осман-
скитѣ династіи; толкозъ повече, като
е было увѣрено, че нашитѣ народѣ е
смирень, кроткъ и способенъ да ус-
вои просвѣщеніето и образованіето на
днешній вѣкъ, и тѣй да занеме мѣ-
стото, което му е прѣдопрѣдѣлено въ
Имперіѣтъ, за нейното въобще бла-

годенствіе и величіе. Съ прѣобразова-
ніето, което станѣ при днешнитѣ смѣлъ
прѣобразователь, Августинийтъ ни
Царѣ, ний можемъ да имамы надѣж-
дѣтъ, че ще постигнемъ нѣмътъ сп,
за това и трябва да са държимъ о за-
ковнитѣ пътъ и да търсимъ на прѣ-
дѣлѣтъ си въ границѣтъ на законѣтъ;
и като знаемъ че на прѣдѣлѣтъ не е
дѣло на единъ день, не трябва да са
огорчавамы, когато сравняваме себе си
съ Европейцитѣ и са намѣрамы по-
долу отъ тѣхъ, защото тѣ сѣ употре-
били нѣколко години, а по нѣкогажъ
сѣ прѣдодѣлвали малчютиѣтъ съ голѣ-
мы насилія и жертвы, които не сѣ
нужны заради насъ, понеже всички-
тъ законни пѣтица дѣла сѣ отворени.
Като знаемъ това, казалъ Н. Блажен-
ство, нека съ търпѣніе но съ постоян-
ство работимъ за улучшеніето на съ-
стояніето си и нека са молимъ Богу
за здравіето на Н. В. Султана, за да
може да ошѣществи добритѣ си на-
мѣренія за всичкитѣ подданины на
Държавѣтъ.»

Съ крайне умиленіе и дълбоко съчув-
ствіе слушали нашитѣ сѣотечествен-
ници тѣя и подобитѣ тѣмъ поучи-
телни думы отъ свойтъ духовенъ на-
чалникъ и горѣщѣ съмѣтъ отъ благодар-
ность мокряли лицата имъ, като отъ
другъ стражъ заглушавали въздухѣтъ
съ виковѣтъ да живѣе Н. И. В. Сул-
танъ Хамидъ ІІ-й, да живѣе на-
шѣтъ сѣотечественникъ г. Иосифъ І-й.

Имамы следователно, сега, че ка-
жемъ ний за да свѣршимъ, повече отъ
право да поискамы отъ нашитѣ кле-
ветници, за поправитѣ до сегашното
си съвѣтъ, несправедливо и непри-
лично повелѣніе спрямо нашитѣ на-
родѣ, и, поради частны нѣжонъ и отъ
нѣжонъ си сторены погрѣшкы или за-
блудженія, да не осмѣждатъ на бѣсно-
блѣнитѣ народѣ, а да му помогитъ,
ако сѣ въ състояніе да направятъ то-
ва, и ако дѣйствително имѣтъ на сѣр-
дце добръ разумѣванѣтъ интересы на
Държавѣтъ, та съ насъ заедно, хванѣ-
житъ и заобиколимъ прѣстолѣтъ на Н.
И. Величество и съ сѣединены силы
да са постарамъ за неговото подкрѣ-
пленіе и за наше благоденствіе и спо-
койствіе. Това е мислата ето вынѣжъ
здравомыслищата частъ на българ-
скитѣ народѣ, това е было желаніето
на самитѣ той народѣ и това не ве-
диждѣ е проповѣдувалъ свѣснитѣ
българскитѣ печатѣ.

Франца.

Догдѣто отъ едикъ стражъ слѣдуватъ
да ставатъ прѣготовленія отъ стра-
жѣ на Русскитѣ за прѣминуванѣ на
Дунава, а отъ стражѣ на турцитѣ за
отбѣсванѣето имъ; догдѣто една на
другъ противитѣ войски въ Азіѣ са
сѣредоточаватъ къмъ Бардезъ, гдѣто
са очаква спорѣтъ нѣжонъ си една се-
риозна битѣтъ подъ командуваніето на
Мухтаръ паша, нека въврѣмѣтъ единъ
погледъ и врѣзъ туй що са случавѣ
другадъ по свѣтътъ. И дѣйствително,
другъ единъ важенъ и независимъ
отъ настоящитѣ войнѣтъ вопросъ дойде
да занимае тѣл дѣни духовѣтъ въ Ев-
ропѣ. То е въпросѣтъ за чисто въ-
трѣшнитѣ работи за Францѣ. Така,
нѣщо отъ единъ мѣсець на самъ, спо-
редъ телеграфическитѣ извѣстия, бѣше
са породила една борба между ита-
лианското правителство и римскѣтъ свя-
щенноначалникъ. Владыцѣтъ во Фран-
цѣ, по наставленія отъ Папата поч-
нали да отправятъ окружны писма до
своего паство, въ които като распра-

вали за страданията на Н. Свѣтъише-
ство Намѣстника Христѣвъ на земѣтъ,
призовавали за въ неговѣтъ полѣтъ
сѣстраданіята и подѣбствуваніята на
вѣрнитѣ Католици, а свѣрѣженно и
не малко прошенія са подавали на прав-
ителството отъ странѣтъ на знаме-
нитѣ лица отъ западнитѣ партіи,
и разбира са, че и пастырскитѣ цир-
куляри и прошеніята на западнитѣ
сѣ били пълны съ хулы противъ ита-
лианското царство и съ възстанниче-
скы въззванія къмъ католичеството во
Францѣ и другадъ.

Министерството Жуль-Симонъ отъ
начало са не показало усърдно да взе-
ме ограниченитѣ мѣрки противъ тѣя
подбужданія отъ западнитѣ, и за-
ради това то прѣди нѣколко седмицы
безъ малко щѣне да подпадне подъ не-
милостѣтъ на републиканското въ ка-
мерѣтъ вышгласіе, но са одѣржѣ са-
мо защото пріе слѣдующия и одобренъ
отъ камерѣтъ дневенъ редъ: «Камерѣ-
тата, като вижда че западнитѣ за-
явленія, распространѣніето на които
безопасно мѣсто и можемо да турѣ
въ опасность вътрѣшното и външно
спокойствіе, явно нарушаватъ законы-
тъ на Държавѣтъ, призовава правите-
лството, за ограниченіе на тѣя проти-
вопародны постѣпки, да употреби за-
коннитѣ средства, които има на рас-
положеніе.» Слѣвъ одобреніето на
тойзи дневенъ редъ министерството
Жуль-Симонъ са ошѣне съ строгость
къмъ западнитѣ, като взе всички-
тъ законны средства, които можѣхъ
да спомогитъ за ограничаванѣ на
заявленіята отъ клерикалитѣ партіи.
Но съ туй си обяснитѣ то распрѣди
Прѣдѣлѣтата Макъ-Махонъ, който,
като прѣдполагѣше че тѣзи политикѣ на
министерството бѣ докарала въстѣр-
жествуванѣето на реакціонитѣ партіи,
като бѣ была, както го каза
въ писмото си, погѣбѣлъ за Францѣ,
свали министерството и призова такъ-
ва лица, които са не поддѣржѣтъ отъ
вышгласіето на камерѣтъ, и распустѣ
камерѣтъ за тридесетъ дѣни, нѣщо,
което републиканскитѣ вѣстници ха-
рактеризирахъ като единъ ударъ, а
вышгласіето на камерѣтъ, което е
републиканско, протестира срѣщу тѣ-
зи постѣпки на Прѣдѣлѣтата, като пріе
съ 355 гласѣ противъ 145, че лѣви-
цата ще поддѣржи само чисто репу-
бликанско министерство и че голѣмо
раздраженіе владѣло въ Парижѣ, по-
ради тойзи важенъ и ненадѣвенъ эпи-
зодъ. За забѣлѣжаніе е, че за горѣ-
реченитѣ дневенъ редъ не гласопода-
валъ само министерѣтъ на външнитѣ
дѣла г. Деказъ, за туй и Марешалъ
Макъ-Махонъ, като не е пріеѣлъ о-
ставкѣтъ му, поискалъ сѣ това да
отдаде по голѣмѣ важность на уда-
ритѣ си, като показвалъ сѣ това че
сподѣля г. Деказовѣтъ снѣпатинъ къмъ
западнитѣ партіи. Остава сега да видимъ
по кой начинъ новото министерство
Брогли ще работи заедно съ камерѣ-
тъ и да ли прѣкъсванѣето на дѣлата
и за тридесетъ дѣни ще спомогне до-
ста за да умри духовѣтъ, щото прѣд-
сѣдательтъ да са не принудѣ и да
растурѣ камерѣтъ, което въ Францѣ
има обыкновенно неприятны слѣдствія
за правилното служеніе на републи-
канскитѣ постановленія.

Занѣтъ нашитѣ читатели, че всички-
тъ старанія и надѣжды на желающы-
тъ искрено непарушеніето на евро-
пейскитѣ миръ правителства, бѣхъ до
вчера обрѣжѣтъ къмъ ограниченіето на
войнѣтъ въ едно мѣсто. Но въ послѣ-
днѣ врѣме, ако вземе челоуѣкъ прѣдъ
видъ това що са случавѣ во Францѣ,
като пѣ много са интересува въ

ограничаванѣето на войнѣтъ, ще кажѣ
че всичко прѣдѣлѣва осуетиванѣето
на тѣзи надѣждѣ и че пожарѣтъ на
скоро пла да са раздаде по всички
Европѣ.

И дѣйствително, твърдѣ е възмож-
но щото ударѣтъ който нанесе на
министерството Симонъ сѣ отдалеча-
ванѣто му отъ работѣтъ разумнитѣ
и толкозъ знакове отъ отечестволѣбе
показавитѣ прѣдѣдатель на французс-
китѣ републикѣ, да докара между-
особитѣ во францѣ войнѣ, я то тѣкъ-
мо въ онова врѣме, когато Германіѣ
търси, казуватъ, благоприятно врѣме
да нанесе и послѣднитѣ ранѣ на тѣ-
зи Държавѣ. Така, спорѣтъ единъ те-
леграмъ изъ Парижъ отъ 10 Маия (п),
незадоволенъ само сѣ отдалечаванѣето
на републиканското правителство отъ
работѣтъ, Макъ Махонъ е извадилъ
отъ службѣ четиридесетъ областны
управители и двадесетъ и два други е
прѣмѣстѣлъ, когато другъ единъ отъ
11/23 Маия телеграмъ казува, че е
належаще растурѣніето на камерѣтъ
и слѣдователно въстѣржествуванѣето
на старѣтъ партіи, т. е. монархичес-
китѣ и клерикалитѣ.

А когато туй са случавѣ во Фран-
цѣ, князь Бисмаркъ бързо отива въ
Берлинъ, за да са разговорѣ съ Им-
ператора за приключеніята въ тѣзи
републикѣ; Германіѣ и Италіѣ са прѣ-
готовилѣтъ за всякъ случайность, а
при всякъ дѣто въ италянскитѣ Ка-
мерѣ е станѣло извѣненіе, че пріятел-
скитѣ между Италіѣ и Францѣ сно-
шенія не сѣ са измѣнили ни малъ
ко, поради станѣніѣ въ послѣднитѣ
Държавѣ правителственны проявленія,
туй не може да умри духовѣтъ на
ошѣлъ, които знаятъ ний добръ, както
казува единъ отъ нашитѣ тукъ събра-
тіѣ и както единъ прѣсентъ опытъ го
доказа, че дипломатіѣта тогѣтъ само
увѣрява за опазваніето на пріятелскы-
тъ сношенія и за ненарушеніето на
мирътъ, когато тѣкмо противното има
да са случѣ.

Официалнитѣ Вѣстникъ на фран-
ското правителство обнародува слѣду-
ющето писмо отъ прѣдѣлѣтата на ре-
публикѣтъ до князь Деказа.

Парижъ, 3/17 Маия 1877.

Любезный ми князь,
Обоготелствата не ми позволихъ да за-
дѣржѣ на властѣтъ послѣдното министерство,
отъ което правитѣ часть.

Искѣмъ при испѣко да са разбере добръ,
че сѣ туй разумѣванѣ да опѣжъ сѣ чужды-
тъ Силы пріятелскитѣ доверителны сношенія,
конто выи опѣжѣтъ сѣ тѣхъ. Тѣ не трябва
иначе да са докачатъ и нѣщо не трябва да
са измѣни отъ външнитѣ политикѣ, който
прѣдѣлѣватѣ толкозъ искусно и толкозъ
достойно.

Прѣмѣтъ прочее възваніе къмъ нашитѣ па-
тристизмъ и молю вы да останете на постѣтъ,
ни който ны поппѣхѣ прѣлѣ три и повече
години, догдѣто не щѣ можете да го напу-
стите безъ погрѣдѣ на общото добро.

Прѣмѣтъ, любезнитѣ ми княже, новото у-
вѣреніе за искреннитѣ ми прѣданности.

Прѣдѣлѣтъ на републикѣтъ

Подп. Марешалъ Макъ-Махонъ

Князь Мазеинскій.

Ето сега какъкъ размышленія прави
парижскитѣ в. Temps върху туй пи-
смо, като го обнародува: «Туй писмо
живо освѣщѣва положеніето, което не-
надѣбно прѣдизвика серіозното рѣше-
ніе на марешала. Прѣдѣлѣтъ на
републикѣтъ е разбрѣлъ че постѣпка-
та му ще са характеризира по нуждѣ
на вѣтъ като въстѣржествуванѣ на
реакціонитѣ партіи и на клерика-
литѣ идеи, и заради това, когато сѣ
едно официално съобщеніе са опѣва-
ше да осуети туй естествениѣтъ тѣл-
кованіе, въ сѣщото врѣме пишете и
на князь Деказа, щото да сполучи да

са не измѣни външната негова политика. Но ако разбирамы постижкѣтъ на марешала, не разбирамы обаче защо князь Демидъ са не воспользува юнашкы отъ едно положеніе, което познаваме чудесно. Той знае какъ външната наша политика е достигнала да са слѣва ибѣакъ съ вътрѣшната; знае колко ще бѣде трудно да са прѣдстави по възгъ като свободолубиво едно правителство, което въобще подзрѣватъ; защото туй писмо му показва до какъвъ степенъ е былъ той необходимо потребенъ. Ако быше си показалъ постоянно, ако быше говорил откровенно и ако быше раскѣсалъ мрежѣтъ на софизмѣтъ, съ които бѣхъ искусно обградили съвѣстѣтъ на марешала, той бы осуетилъ труднѣтъ рожбѣ на министерството, отъ което има непріятнѣтъ честь да бѣде за прѣвъ членъ.

Ний не щемъ да му напомины задлженіята които е взелъ на себо си прѣвъ набирателнѣтъ, които особенно са занимахъ да укрьпѣтъ въ него-вото лице нашѣтъ дипломатіѣ. Като държи постѣтъ си, взема прѣвъ дѣржавѣтъ новѣ отговорностъ, на който по е да не знае величинѣтъ; взема задлженіе да противостои въ туй министерство на лигривѣтъ на задлпѣтъ, задлженіе, което не може да прѣвѣтъ нито единъ день само безъ да повреди общото добро и безъ да са обезчести.

Прогласяваніе на военныя законъ.

Официално.

Всякой знае че отоманската дѣржава днесъ са занимава съ голѣмъ войнѣ; вѣроятно е слѣдователно щото неприятели да са постарае да смутѣ духовѣтъ съ работѣ които не може человекъ да си въобрази, и воспользуванъ така отъ тѣхъ грижи да повреди вътрѣшно общото спокойствіе. Ний първата длѣзность на правителството е щото въ такыя обстоятелства да съхрани спокойствіе и тишинѣтъ на вѣщкы, и да не дозволи да са извършватъ работѣ отъ неприятели, които клопѣтъ кѣмъ извращеніе на духовѣтъ. Исто тѣй едно отъ най първѣтъ желанія на Ц. В. е щото всакога пѣтнѣтъ на особно въ днешнѣтъ трудны обстоятелства, въ които си намѣрваны, вѣщкытъ императорскы земѣ, и особенно столицата да бѣде въ пѣтъкъ и неостѣпѣкъ безопасностъ. Слѣдователно, както правятъ другѣтъ парламентарно управляваны дѣржавы въ пѣтъпредны обстоятелства и врѣмена, издаде са императорско *Ираде*, съ силѣтъ на което Цариградъ съ прѣдградіята си са прогласява отъ днесъ въ обсадно положеніе, съгласно съ 113-ий членъ на Конституціѣтъ. А така вѣщкытъ длѣзности на гражданскытъ власти минуватъ отъ днесъ на тѣтъкъ въ военнытъ власти.

Понеже тоя воененъ законъ, подѣвърденъ отъ Камерѣтъ и пріетъ отъ пѣтъкъ, ще са обнародува на скоро, оныи които правятъ пѣтъкъ работѣ или говорятъ думы, които повреждатъ благочиніе, ще са сѣдѣтъ вътрѣ въ малко врѣме и окончателно прѣвъ военното сѣдѣлище, което ще са нареди въ министерството на военнытъ дѣла, и споредъ погрѣшкытъ, на които основаностъ са бы доказала, виновнытъ ще са наказватъ незабавно съ смъртъ или съ оковы, или съ затваріе въ крѣпости, или съ простъ затворъ. Военното начальство въ нуждѣ ще са слѣбре оржѣята и принасятъ отъ народа. Жилищата на оныи лица, на които си бы видѣло за нужно, ще са прѣвѣтъ поштѣ или деѣтъ, сумнѣтелнѣтъ, които нѣмѣтъ лоше мнѣнѣ, и оныи които нѣмѣтъ постоянно жилище, ще са изгонватъ и отдалечаватъ отъ тѣка. Вѣстницѣтъ, които обнародуватъ извѣстїи които смущаватъ духовѣтъ на публикѣтъ ще са спиратъ, и ще са забранява всяко събраніе.

Направи са настояще сообщеніе щото да бѣде всякому извѣстно това и да са обхожда всякой въ краѣтъ на близоручіе.

11 Джамазі-юль-еввелъ 1294 — 12/24 Маія 1877.

Русскытъ Генерали.

Ето нѣколко біографическы подробности за главнытъ генерали на русскѣтъ войскѣ, на

които имената не единъ патъ ше са прѣд-стѣпѣтъ прѣвъ очѣтъ на нашѣтъ читателѣ.

Великыиъ князь Николай. — Великыиъ князь Николай, когото Русѣтъ на рѣчатъ Николай Николаевичъ «старый» за да го отличатъ отъ сына му, който носи сѣмѣто име, е братъ на Царѣтъ. Той са е родилъ въ 1831 г. и слѣдователно нѣма по-въче отъ четиридесѣтъ и шестъ години на възраст. Цѣмѣтъ неговъ животъ е пѣтъкъ съ изучаваніе на военнытъ работѣ. Чрезъ сѣдѣніе на оныи стѣпѣтъ и практикѣтъ въ работѣтъ на Кабинета, той станалъ свѣрѣ-менно единъ създателъ, единъ генералъ и единъ управителъ. Россіѣ дѣлѣи немъ по голѣмѣтъ частъ отъ военното свое прѣустройство. Не е чудно прочее, гдѣто най высокытъ чинове и най голѣмѣтъ достояніе са отда-дохъ на великыиъ князь Николай.

Като человекъ който е излѣзлъ отъ инжи-перского отѣвленіе, той има степенѣтъ на инженерскы генералъ, който е единакостѣ-чителна съ чинѣтъ Фельд-маршалъ. Той е командирѣтъ на гвардіанското тѣло, начал-никъ на военното С-Петербургско окръжїе, главенъ инспекторъ на вѣщкѣтъ конницѣ и на инженерского отѣвленіе. Ако царѣтъ, по политическы причинѣ, не бы си рѣшилъ да повѣри немъ главногѣ командуваніе на юж-нѣтъ войскѣ, то особеното познавѣ, което има великыиъ князь на отѣвленіята, които съставляватъ тѣзи войскѣ и на земнѣтъ, ко-то трѣбва да занеме ти, дава му неоспо-римо право да вземе управленіе на воен-нытъ дѣлѣи на Дунаѣ.

Генералъ Непокойскыиъ. — Начал-никъ на главныя штабъ на южнѣтъ войскѣ е генералъ Непокойскыиъ. Великыиъ князь Николай ще намѣри въ неговото лице единъ отличенъ помощникъ и сътрудникъ. Русскѣтъ глѣдѣтъ на генерала Непокойскыиъ като на единъ блѣдушнѣ Мольке; той мнѣва за пѣр-вѣтъ теоретикъ, но не е пѣтъкъ еще слу-чайтъ да покаже спѣтъ способностъ на лѣвъ. Излѣзлъ е отъ тѣлото на дворянѣтъ и е постѣпѣлъ на 1843 въ славныя региментъ Прѣображенскыиъ, който и бѣрже напустѣлъ за да съврши научытъ си въ военнѣтъ а-кадеміѣ.

Отъ като пѣдържъ редовны и блѣскавы испѣты, той взѣа като офицерѣвъ въ глав-ныя Штабъ на пѣхотнѣтъ корпусѣ, подъ ко-мандуваніе на генералъ Муравіева. Съ 5-то тѣло, подъ командата на графъ Лидера той са бы послѣлъ въ Кавказскѣтъ войнѣ. По врѣмето на Источнѣтъ войнѣ той бѣа службѣ като адютантъ на Царя и бѣше пѣтѣнѣренъ съ прѣдѣлѣтелството на комисіѣ-тъ за съставяніе на военнытъ законы. Той си запази и до сега тѣмѣтъ на главенъ ад-ютантъ на Императорѣтъ.

Лейтенантъ-генералъ Массалскыиъ. — Князь Николай Теодоровичъ Массалскыиъ нахъ подъ управленіе си, като главенъ у-правителъ, вѣщкѣтъ артилеріѣ на южнѣтъ войскѣ. Той командуваше отъ много врѣме артилеріѣ на военното С-Петербургско окръжїе, и са намѣрва тѣй отъ много врѣме на самъ подъ заповѣдѣтъ на великыиъ князь Николай, който особенно е официалъ неговото достояніе. Князь Массалскыиъ е на въз-растъ около четиридесѣтъ и дѣтъ години и произхожда отъ единъ полѣтъкъ фамиліѣ.

Лейтенантъ-генералъ Фюрстенъ. — Лейтенантъ-генералъ Фюрстенъ е бѣлъ гла-во началникъ на Штабѣтъ въ войскѣтъ на Донскыиъ Кавказѣ. Въ 1870 г. той са опрѣ-дѣлъ *Фельд-Генѣалъ* (подгенералъ) на на-завнѣтъ региментѣ въ Варшавското военно окръжїе. Въ южнѣтъ войскѣ сега е като *антамалъ* (прѣводителъ на Кавказѣтъ), и командува передовнытъ отѣвленія отъ тѣтъ войска, състоици отъ тридесѣтъ регимента.

Генералъ Радецкыиъ. — Теодоръ Те-одоровичъ Радецкыиъ е единъ старъ генералъ отъ пѣхотѣтъ. При всѣхъ тѣхъ единакостъ на имената, той не е ни най малко сродникъ на прочутыиъ австрійскы маршалѣ, побѣдѣ-тель при Наверл. Той командуваше 9-то отѣвленіе на пѣхотѣтъ въ Поставѣ, а сега 8-ийтъ корпусѣ въ южнѣтъ войскѣ.

Лейтенантъ-генералъ Круднеръ. — Баронъ Круднеръ, Николай Павловичъ е Пѣмѣкъ по происхожденіе, отъ Балтійскыиъ области. Той е главныиъ командирѣтъ на 9-ийтъ корпусѣ въ южнѣтъ войскѣ. Въ по-сѣдне врѣме той командуваше въ Вилнѣ 29-то отѣвленіе на пѣхотѣтъ, и е малко пѣтъкъ кѣмъ създателъ.

Князь Михаилъ Чаховскыиъ. — Лей-тенантъ генералъ Михаилъ Чаховскыиъ — Гѣл-бонъ-Стремѣвъ командува 11-ий корпусѣ на южнѣтъ войскѣ. Има едва 38 год. на въз-растъ, и е най младыиъ отъ вѣщкѣтъ ко-манданты на военнытъ русскы корпусѣ. По-рожденіе си, той е единъ отъ най высо-кытъ личности въ Россіѣ. Произхожда по прямѣ лѣнѣтъ отъ малкѣтъ коѣтъ на осно-вателѣтъ на русскѣтъ Имперіѣ, т. е. отъ Рюриковѣ. Богатство на князь Чаховскыиъ е безкраино, а за ополченъ на древнѣтъ го-сподарство на неговѣтъ фамиліѣ, той въ гербовѣтъ си има единъ черепъ тоѣтъ и рус-скѣтъ мечѣкъ, надъ който высѣ княжеска корона и мантіѣ отъ кожѣ. Той бѣше въ послѣдне врѣме членъ отъ императорскѣтъ свѣтъ, и на 12 Январ. минѣлытъ годѣнъ са назначи управителъ на Тамбовѣ.

Лейтенантъ-генералъ Войновскыиъ. — Лейтенантъ генералъ Войновскыиъ команду-ва 12-ий корпусѣ отъ южнѣтъ войскѣ. Той е на 45 годишнѣ възраст и по происхожде-ніе си е отъ простѣ фамиліѣ, а командувае 33-то отѣвленіе отъ Кіевскѣтъ пѣхотѣ.

Генералъ Баркай де Толл-Вей-маритъ. — Князь Александръ-Петровичъ Бар-кай де Толл Веймаритъ командувае 7-ийтъ военнѣ корпусѣ, който принадлежи на войс-кѣтъ отъ Чернѣ море. Вънъ отъ това ко-манданство, той носи тѣмѣтъ главенъ а-

дютантъ на канцеляріѣтъ на черноморскѣ-тъ войскѣ. Той е на четиридесѣтъ години и е вѣщкѣтъ на Фельд-маршалѣ, който во врѣ-мето на войнѣтъ на Империѣтъ, командова-ше русскѣтъ войскѣ въ Арденнѣ, Кельнъ и Лайпцигъ и ги занеа дѣла до Парижъ. До-скоро той командуваше 24-то отѣвленіе на пѣхотнѣтъ гарнизонѣ въ С-Петербургѣ.

Генералъ Воронцовъ. — Генералъ князь Семенъ Михайловичъ Воронцовъ е сынъ на маршалѣтъ съ сѣмѣто име, който са отличилъ въ битвытъ противъ Шамла въ на-казѣ. Той е на 55 години и е генералъ май-оръ отъ 1852 г. По врѣмето на Кримскѣ-тъ войнѣ той командуваше единъ бригадѣ отъ резервѣтъ на-гвардіанското тѣло. Той е, който въ 1862 г. единъ прѣвъ френского съдѣлѣше даѣтъ противъ князь Долгорукой.

Приготовленія на вели- кыиъ Силы.

Россія.

Споредъ англійскыиъ вѣстницы, писма изъ Петербургъ извѣстѣваѣтъ, че движеніе на русскѣтъ войскѣ за войнѣ ще стане слѣдѣ-малко общо. Три отѣвленія отъ 1-ий кор-пусѣ (Петербургскыиъ) са поставены вече въ военно положеніе и дѣтъ пѣрвы отѣв-ленія отъ пѣхотнѣтъ гваріѣ прѣлѣзѣтъ да са поставѣтъ слѣдѣ малко. Тѣзи войскѣ ще ос-танавѣтъ прѣвѣменно като резерва въ мѣста-та си и не ще да неспрѣтъ на бойнѣтъ полѣта на Дунаѣ или въ Малѣ Азіѣ.

А *Мелоралъ Дипломатикъ* пише: «Отъ Петербургѣ са научаваны, че рускѣтъ пра-вительство взѣа мѣркѣтъ си за всѣхъ слу-чайности, които е възможно да са развитѣ по-рядѣ враждѣного настроеніе на общѣтъ въ Англіѣ мнѣнѣ. Извѣстѣтъ си историческыиъ неувѣрности, сега пострадахъ отъ Англіѣ флотѣтъ на Мѣдѣлѣ и Даніѣ въ своѣтъ собственны пристанища. При прѣдвѣдѣніе на тѣхъ случайности военното въ Петербургъ и въ околностѣтъ тѣло са поставѣ въ воен-но положеніе чрезъ вдиганіе на резервѣтъ. Тѣзи войскѣ ще останавѣтъ въ Петерхѣвъ и въ Ораніебаумѣ, и на бритѣтелнѣтъ на кѣмѣтъ въ тѣтъ два града са извѣстѣа че повечето отъ тѣхѣтъ кѣщѣ ще са занемѣтъ лѣтъ отъ войска.

Отъ Вилнѣ телеграфиратъ че Россія обра-жѣа крѣпостѣтъ по бѣрговѣтъ на Балтійско море. Цѣлы махѣмы са прѣготовляванѣ за войска и грижи са полагаѣтъ щото да са въврѣтъ торпѣи.

Отъ крайморіята на Балтійско море пи-шѣтъ на *Кельнѣ Цайтунгъ*: «По настоя-тельному са тѣрѣтъ Германскыиъ машинистѣ за русскѣтъ флотѣ, въ Балтійско море, които бѣрже са прѣготовили за всякой случай. Тѣзи дни прѣстѣпѣхъ въ Амбургъ нѣколко германскыиъ чиновницѣ отъ флотѣтъ, при-друженѣ отъ машинистѣ, и бѣрже занѣмѣхъ за Петербургѣ. Говори са, че много гер-манскыиъ чиновницѣ отъ флотѣтъ ще излѣзѣтъ въ русскѣтъ портѣ, който носи торпѣи отъ Нью-Йоркъ въ Петербургѣ.

Германиѣ.

Германскѣтъ флотѣ, който са положи въ състоиіе на службѣ въ Вилнѣ Абенъ, съ-стоѣтъ отъ бронирѣтъ корабѣ *Прусія, Гер-маниѣ, Императоръ* и *Фридрихъ Карлъ* и отъ съзидателнѣтъ *Соколъ*. А прѣлѣзѣне подъ управленіе на пол адмирала Бацъ да почне да обикаѣ въ германскыиъ вода; и да овиде, може бы, въ Средиземното море.

Англіѣ.

Таймсъ обнародува расписѣтъ на полко-ветѣ, които са са опрѣдѣлѣны за незабавно то трѣганіе на пѣтъ въ случай, когато Ан-глѣ вѣзѣа нуждѣ отъ тѣхѣтъ службѣ. Тѣзи полкѣ обикаѣ 4 регимента конницѣ, 4 лѣнѣтъ артилеріѣ, 59 табѣра пѣхотѣ.

Моринѣ Постѣ са научава че правите-лство рѣшило, и прѣдѣ случайности въ Ис-токѣ, да заповѣда щото да са прѣготовѣтъ много бѣрже за службѣ вѣщкѣтъ малѣ корабѣ съ кулы. Адмиралѣвѣного разнѣлъ всякой деѣтъ нѣмѣа съ чиновницѣтъ отъ ар-сеналѣтъ въ Портсмутѣ за бѣрзѣто искрѣ-паніе на разнѣтъ корабѣ които са правѣтъ. На 10 Маія излѣзѣтъ отъ арсеналѣтъ въ Вулвичъ корабѣтъ *Малака*, който има 4 тона отъ 38 тона и припасѣ за Гибралтаръ. Туй бѣа първѣтъ въ Гибралтаръ неспрѣчанѣ на топове отъ такѣмъ мѣркѣ, т. е. отъ най тѣжкѣтъ които може да расположѣтъ отбранѣа. Нѣтъ отъ тѣхъ топове са поставили на укрѣпѣні-ѣ въ Малѣ, а другѣтъ, всѣхѣ не повече отъ 100, были поставены на крѣпостѣтъ по крайморіята или въ вѣтрѣшностѣтъ на Англіѣ.

Отъ Лондонъ телеграфиратъ отъ 10 Маія, че флотѣтъ отъ Ла-Маншъ, подѣврѣны отъ бронировѣтъ корабѣ *Таманъ, Лордъ Варенъ* и отъ *Тундереръ*, корабѣ съ кулы, прѣлѣа заповѣда да отиде въ Девонъ-Портъ и да бѣ-де готова да трѣгне на 16/28 Маія. Тѣмѣтъ голѣмѣ дѣятелностъ слѣдува да влѣдѣ въ Вулвичъ.

Франца.

Тулонскыиъ вѣстницы отъ 2 Маія казу-ванѣ, че три корабѣ *Ла Голѣзѣ, Рейнъ-Бланшъ* и *Тенисѣ*, които са ображѣа въ да обрѣзуванѣ тѣмѣ морско отѣвленіе отъ флотѣтъ въ Средиземно море, очакѣа са въ пристанищѣ на Тулонъ.

А отъ 7 Маія пишѣтъ пакъ изъ Тулонъ: «Франца ако и да са не гоѣтъ ни най малко за войнѣ, който не желеа, пѣа обаче длѣз-ности да не спѣтъ въ тѣмѣтъ опасѣ безпѣ-рности. Заради това и не можѣтъ да говорѣтъ за друго, освѣтъ за морското нейно органи-зуванѣ; като са не прѣдава тѣ на никакѣ

ображѣа, което бы могло да подигне жалѣ-кѣтъ на чужденцѣтъ, прѣстѣла въ прѣлѣдѣ-наніе на морекыиъ свой матеріалъ. Запо-вѣди са испрѣтѣхъ за това отъ Парижъ и прѣстѣла въ прѣготовленіе на много-бройнытъ корабѣ, които са спусѣмѣа же-лѣзѣа и силѣтъ въ арсеналѣтъ на нашѣтъ при-станѣща. Вѣщкѣ са ограничѣа въ тона, и отъ бѣтѣстѣтъ, съ който са ображѣа трѣ-тѣго отѣвленіе отъ флотѣтъ въ Средиземно море, може человекъ да сѣдѣ за съвѣтъ мѣрѣлюбивѣтъ намѣренія на нашѣтъ земѣ. Тѣзи дни са неспрѣа единъ съзидателнѣтъ корабѣ въ Истокѣ за подѣврѣніе на мор-ского отѣвленіе въ Еврейско море.

Италиѣ.

Писѣтъ пакъ Римъ отъ 2 Маія до Енде-панѣсъ Белѣтъ:

«На нѣтъкъ мѣркѣ, които взѣа правите-лство, за ображѣаніе на нашѣтъ флотѣ, такѣмъ важностъ и значеніе са отдава, ко-е то тѣ дѣятелностѣ имѣа. При всѣхѣ то-на, неоспорно е че тѣзи мѣркѣ са дѣту-вать отъ възможнѣтъ случайности, които бы нѣложила длѣзности за да са побѣрѣа на помощь на установѣнытъ въ Истокѣ Ита-лианцѣ. Мыслѣтъ че, колкѣто за тѣзи слу-чайности, италианскѣтъ и френскѣтъ прави-тельство отнѣватъ съгласно, и че за тѣмѣтъ сѣрѣшѣли щѣто флотѣтъ и на дѣтъ дѣржавѣ да стоѣтъ на едно мѣсто, тѣмѣ щѣ да мо-гѣтъ да дѣятелностѣ съврѣменно и да у-пращиватъ взаимно покровѣтельство надъ ита-лианскыиъ и френскыиъ подданницѣ. По на-стоящему единственнѣтъ италианскѣ войска и-а основѣа на своѣтъ дѣятелностѣ въ Та-рентѣ, отъ гдѣто не са е мѣрѣмѣа, освѣтъ бронирѣтъ корабѣ *Сан-Мартинѣ*, който са неспрѣтъ въ Пизѣръ, и *Варезѣ*, който са неспрѣтъ въ Суѣа. Съзидателнѣтъ *Омѣиѣ* въ водѣтъ на Диррахиѣтъ, а корветѣта *Ведетта* и *Местре* са въ Паригратѣ. *Римъ, Венеціѣ, Абфондаторѣ* и *Палестро* са намѣрѣватъ еще въ Тарентѣ. Сега са ображѣа *Рани-до* и *Сирена*, които незабавно ще отидѣтъ при флотѣтъ.

Пѣтъкъ вѣстѣа еще че влѣдѣ тѣмѣтъ голѣмѣ дѣятелностъ въ Спецѣ.

Наданѣто на Ардаханъ.

Ето извлеченіе, което са общѣахѣ въ послѣднѣ сп лѣтъ да направѣтъ отъ тур-скыиъ вѣстницы за наданѣто на Ардаханъ.

Такѣмѣ Векаи казува: «Раздаванѣтъ отъ нѣколко врѣме на самѣ жалѣстѣи слухове за Ардаханъ са некому извѣстѣи. Официал-ныиъ вѣстникѣ не писа до сега за туй събѣіе, не за да укрье единъ жалѣстѣи исти-на, защото много пѣтъ смѣ писали, че характерѣтъ на официалностѣ не въспрѣа свободѣтъ, но защото до сега не са са прѣлѣи истинскы и основны за това извѣстіѣ. Досѣашныиъ извѣстіѣ състоѣтъ въ колкѣто е сообщѣлъ тука управителѣтъ на Батумъ, като ги научѣа отъ пѣтъкъ, които при-стѣпѣа отъ ардаханскѣтъ странѣ. Споредъ едно извѣстіе, само една табѣа при Ардаханъ, зашипанѣа отъ три табѣра, напустѣла са отъ тѣхъ, когато Русскѣтъ нападѣли съ до-вольно голѣмѣ силѣ. А споредъ другъ единъ слухъ отъ смѣнытъ пѣтъкъ, подгенералѣтъ Хасанъ паша са отгѣлѣа кѣмъ Арданучъ. Ако е истина това, тогазъ и Ардаханъ са е неспрѣдѣлѣа. Въ тона състоѣтъ извѣстіѣта които са сообщены на В. Портѣ и на ми-нистерството на военнытъ дѣла, но тѣ, есте-ственно, не можѣтъ да са взѣмѣтъ за по-ложителны извѣстіѣа.

Важнѣтъ пише: «Споредъ точны наши свѣ-дѣнія за чиселѣтъ и за паданіе на Ардаханъ, въ него е имѣа 12 табѣра, т. е. повече отъ 8,000 отоманскыиъ войскари, а управителъ нахъ е былъ бѣджанѣкъ на убитѣ Хюсеинъ Ави паша.

Укрѣпленіята были ображѣны съ 25 тона Крупъ и 67 отъ нехѣтъкъ системѣ, всѣхѣ 92 тона, а хранѣа и припасѣтъ имѣа стѣ-гѣа за осѣмъ мѣсеца. Неприѣтели съ единъ силѣ, на колкѣто количествѣто не са е узнало еще, като са имѣа частѣ кѣмѣ осѣмъ ма-мѣлѣтъ неувѣлѣ, нападѣли на първѣтъ та-бѣлѣ. Войскаѣта въ неѣлъ почѣмѣа да са за-щищѣа малѣмѣ и имѣа вече 150 мѣрѣтъ и толкѣтъ другѣ ранены, а битѣа траѣа еще, колкѣто командирѣтъ Хюсеинъ паша прѣлѣ еще да са нападе мѣстогѣ гдѣто са намѣр-валѣ той, и да почне и тамъ битѣа съ войскаѣтъ шѣ была подъ неговѣ командѣ, лѣмѣа на себе си укрьѣтъ на побѣгнѣне-то. Войскаѣта, които са бѣла съ неприятели, като видѣа началнѣтъ си да бѣга заедно съ чиновницѣтъ си и войскаѣтъ си, оставѣа и ти укрьѣпленіята та са отгѣла, и тѣмѣ неприятели дошѣа да ги занеме.

Въ войнѣтъ и дѣтъ странѣ които са бѣа, старѣа са да побѣдѣа едина другѣ, но длѣзности е постоянноуванѣтъ и съпро-тивленіе. Храбрѣстѣа и рѣтолюбѣто на Османлиѣ нѣтъ тѣхѣтъ неприятели отри-чѣа, а ги засѣдѣа съвѣтъ и истѣрѣа. Но защо да отнѣмѣа на дѣлѣ? Во врѣмето на кримскѣтъ войнѣ, 12,000 войскари въ Са-вѣстѣрѣ противостѣахъ дълго врѣме на 80,000 неприятели, но постоянноувахъ и опасѣхъ честѣа и славѣа на османского име, до-гдѣто най послѣ неприятели, като видѣ че напѣзно са утруѣ, отгѣла си.

Такѣмѣто удивително въ малѣ врѣме прѣ-вѣзаніе на Ардаханъ отъ неприятели е едно събѣіе нечувано отъ самотѣ появлѣаніе на Османлиѣ. Да пѣзи Богъ Н. В., народѣтъ и отечествѣто, а ако има прѣдѣлѣство, пѣ-нѣто отъ него са зашѣпаа само на оныи ко-то са го направѣли. Османлиѣтъ не трѣва да прѣвѣтъ съврѣменнѣтъ си, но осно-ваванъ на бойнѣтъ помощъ, нека останѣтъ недоволенѣ за да поправѣтъ стѣренѣтъ по-

ришки. Прѣдѣлѣтъ, които са показѣа въ настоящѣ и въ блѣдѣа живѣтъ, бѣа тѣмѣ поарамѣнѣ.

Ето що казува най послѣтъ въ *Баскерѣ* гдѣмѣ человекѣ на картѣтъ, разбѣра пошѣпаніе на Ардаханъ най много да е неприятели причинѣ за да поврѣда Ба-тумѣ.

Понеже Черкѣзѣтъ, като изѣстанѣа, хванѣли шѣсто на Лѣвѣнѣкъ и прѣлѣ-телеграфическѣтъ жѣлѣа между Потѣ и Та-то на припасѣ и хранѣа за русскѣтъ не-нѣтъ стѣа на Истокѣ стѣмѣа стѣмѣа Русскѣтъ, безъ да прѣвѣа събѣіе, ме-жду Карѣтъ и Батумѣ, за да си състоѣтъ силѣ на Ардаханъ. Но да пѣмѣтъ нѣтъ одрѣжѣ неприятели тѣмѣ положѣніе ме-жду Карѣтъ, Ерзерумѣтъ и Батумѣ, и на нѣмѣтъ раженіѣ не ше подпаде неспѣствіе на де-нѣліѣта и отъ трѣтъ тѣмѣ мѣста.

Потѣмѣа да намѣтъ, че прѣвѣзаніе на Ардаханъ е станѣло по събѣіе на ко-нѣто положеніе, въ което са са напѣрѣа Русскѣтъ отъ изѣстаніе въ Канѣзѣтъ. Пѣтъ-тѣмѣ точѣа, ако помѣмѣа человекѣ че са а-тѣмѣа между три крѣпѣстѣ отъ коѣмѣ са станѣа нападенія, нѣма важностъ.

Нашѣа въ Ардаханъ стража състоѣтъ 6—7 табѣра подъ управленіе на пѣмѣ-ранѣ Касабѣ Хюсеинъ паша. А коѣмѣ то-повѣтъ и припасѣтъ въ него са бѣа, съ-редъ нашѣтъ свѣдѣніѣ, около 30 тона бѣа и нѣколко хранѣ.

Споредъ свѣдѣніѣта които прѣлѣмѣа Ахмѣтъ Мухтаръ паша въ Карѣтъ, пѣмѣ паша въ Батумѣ трѣмѣа съ голѣмѣтъ противѣ Русскѣтъ, а отъ тѣмѣ са разбѣрѣ, че ги разнѣа и отбѣлѣа.

Горнѣтъ свѣдѣнія като общѣахѣтъ прѣ-гѣтъ мѣстны вѣстницы, правѣа и тѣмѣтъ разнѣмѣшеніѣ. Така на прѣмѣръ, *Немѣ* казува: «Отбранигѣмѣтъ чѣтерѣорѣдѣа на азѣтѣмѣ Турціѣ прѣвѣрѣтъ страше-бѣпаніе чрезъ паданіе на Ардаханъ. Крѣ-пѣстѣа, понеже бѣше второстепеннѣ, не-ше са отъ 15 табѣра редѣна войска, шѣ 12,000 души и имѣа 92 тона, отъ коѣ-тъ 27 отъ системѣтъ Крупъ. Какъ се е влѣдѣа толкѣтъ скоро пѣ прѣстѣа крѣ-пѣстѣа, за който са вѣрунѣше че нѣтъ за дълго врѣме да противостоѣа на не-приятели и заради тѣмѣ са бѣше събѣі-ти съ припасѣ и хранѣа достѣтъны за мѣ-сеца, не е еще извѣстно како трѣа въ-сколѣко можѣмѣ да разберѣмъ отъ нѣмѣ-кыиъ пѣмѣ Ерзерумѣтъ, които общѣахѣтъ турскыиъ вѣстницы, Ардаханъ е былъ си-мѣтъ еще отъ двѣдесѣтъ дѣлѣ насѣтъ отъ рус-ского крыла, което, разлѣчено на двѣ, е-динъ странѣ е стѣвало отъ Асѣдѣахъ на-сѣверъ на Ардаханъ, а отъ другѣ е влѣзѣа кѣмъ югъ между тѣмѣ Карѣтъ, Карѣтъ, и като е прѣвѣрѣа *Чукаѣ* бѣрдо отидѣо е въ Пенѣкъ на сѣверѣ въ Бардѣзѣ и прохѣдѣа

рдно. Но, както казахме, бѣдното състояние на селенетѣ не имъ допуша да снабдятъ минитъ си чада съ потребнитъ ища за училище, като: учебни книги, черни дѣски, харти и пр. за то чръзъ настоящо се отнасяме до всички наши почтаеми Бълг. Общини, Читалища, Ж. Дружества, които горещо-сърдечно молятъ да ни сътруджатъ като удовлетворителъ тѣзи ни крайни нужди, за които ще имъ бъдетъ вѣрно признателни. Жаждащитъ отъ една година за наукъ наши дѣцѣ съ въскрѣсено и радостъ ще произнеситъ съ невиннитъ си уста въ позитивитъ си имената на благодѣтелитъ си. Само великитъ мъже познаватъ цѣната на добродѣтелта, която остави имената имъ безсмертни за бъдещето потомство.

Община Перуциска.

РАЗНЫ ПОВИНЫ.

Камерата за Ардаханъ. — Догдѣто еще трило засѣданіето на Камерата на депутатитъ отъ миналия четвъртъкъ, частъ около четири, казуватъ турскитъ вѣстници, едно множество отъ 400 до 500 души и други граждани са явили прѣдъ вратата на Парламента и поискало да вѣзѣ въ Камерата. Но защото нѣмало билети за вѣзване, изсрѣли си отъ стражаритъ. Като обинили обаче че нѣма да кажатъ нищо на Камерата, прѣдсѣдателъ казалъ да пазжатъ що то пазятъ чрезъ една комисіа. А ето горѣ долу какво позвоила комисіата чрезъ единъ момикъ на вѣзраст отъ 20 до 22 години. Отъ като са помолитъ първо за Н. В. Султана и казалъ че всѣкой Мюсюлманинъ е готовъ да пожертвува животъ си за Диржама и реалитѣтъ, прѣдъзаялъ: «Събытіето на Ардаханъ на погонѣ въ неописани скръби. Но са е случило? Какъ е станало тоно? Молятъ да ни обясните.» На това Прѣдсѣдателъ отговорилъ отъ съблинѣщо: «Тяжко болѣзненни събытіа е невъзможно да не прѣскрѣбятъ дѣлобо всѣмъ. Трѣба обаче да вземете прѣдъ видъ че имамъ Властѣтъ и законы, распоряженіа на които не трѣба да прѣстъпимъ. Народътъ е избрѣлъ насъ за свои прѣдставители, а нѣмъ прочее са не пада нищо да уримѣ. Вземаемъ че никогъ не отбѣгнѣте отъ дѣлжноститъ си, когато рѣшитъ нѣй тона. Развѣдѣте само че вѣй ете ни пазрили възложилъ ето нѣмъ да ви прѣдставимъ и не трѣба вече да са мѣстѣ въ работитъ ни. Колкото са касавъ за събытіето на Ардаханъ, можъ да ви кажъ че и Камерата много прѣдъ насъ развѣдѣла по трѣба да са прѣдъ. Ти направи и прави есе дѣлжноститъ си за тона. Нѣтъ си прочее и кажѣте на съблинѣща си, че нѣй са грѣшилъ вече да узнаемъ що са е случило.» Но защото комисіитъ постоиствували есе да поискатъ развѣдѣнїа, нѣкои отъ депутатитъ имъ дали частно, а споредъ «Баскретъ». Прѣдсѣдателъ даде заповѣдъ да са обнародуватъ безъ особена прѣдѣлѣна на прѣдметъ засѣданїе. Комисіята пазѣла тогава, съблинѣла на ома копѣто по провалилъ тона що научила и множеството са развѣдѣло съ въскрѣсѣнїа за Н. В. Султана.

Заявленїа на «Собрѣтїа» — Писанието на нещата отпреди до мѣстнитъ вѣстници следующето «официално сообщенїе» отъ сѣботѣ 14/26 Май: Понеже може да са прѣдѣлѣни, извѣстѣно съблинѣщо, което са случилъ въ четвъртъкъ въ Камерата на прѣдѣлѣнитѣ, правителството мѣстѣ, че трѣба да освѣтѣ публикитъ за този прѣдметъ. Тона заявленїе бѣ просто дѣло на червоцѣ четима безумици. Понеже отъ събраното тамъ множество са съставляване само отъ любопытѣ. Прѣдъ все тона правителството, като не може да търпи заявленїа, които сѣ отъ естество да припѣнитъ и нѣй малко бес покойствѣе помолитъ публикитъ, заповѣдъ та запрѣхъ допѣтелитъ на тона глупаво заявленїе. Не е нужно да прѣдѣлѣмъ, че тишпѣла прѣдѣлѣна да си е нѣй съприлична въ столицѣтъ и че явленїето отъ четвъртъкъ не имъ никакво значенїе.

Направата на военнитъ кораби. — Отличнитъ английскій корабенникъ г. Ридъ, депутатъ и бившій адмиралъ на английскѣ флотъ, говорилъ е въ събранието за художествата въ Лондонъ върху промѣнитѣ, които сѣ прѣдѣлѣни военнитъ кораби на Англія въ послѣднитъ двадесѣтъ години и върху новитъ промѣнитѣ които трѣба да прѣдѣлѣтъ поради важностѣтъ, който тѣзъ денъ придобиватъ торпѣлитъ въ битвѣтъ по море. Колкото за прѣжитѣ промѣнитѣ той забѣлѣвалъ че, когато до 1864 май голѣмитъ отъ тоношѣтъ въ военнитъ кораби е обемалъ 66 ятри и е тѣжѣлъ 4 и 3/4 тона, отъ тогазъ на самъ напредѣнїето е было толкозѣ бързо, што, отдавна вече Decastation носѣ топове отъ 35 тона, а въ туй врѣмѣно разстоиѣне е порастѣла и дебелѣната на корабѣтъ 4 и 1/2 прѣста; и то когато той управѣвалъ е адмиралѣтѣтѣ корабѣстроѣнїето. Отъ тогазъ на самъ обаче отъ една страна топовѣтъ отъ 35 тона стѣгнѣли тяжѣстѣтъ 81 товъ въ английскѣ флотъ, а въ италианскѣтъ и по горѣ, а бронѣта нѣй корѣта на корабѣтъ отъ 14 прѣста порастѣла до 24. Но сега, сѣдѣъ употребленїето на торпѣлитъ са пазекватъ нѣкои въ корѣни промѣнитѣ; а прѣдѣлѣнитѣ пѣли опѣнитѣ до сега сѣ съвѣзѣтъ недостатѣтъ; нито желѣзнитъ ярици, нито подраздѣлѣнїа въ областѣтъ на корѣта отгонѣратъ на тона що пазеква отбѣнѣната отъ торпѣлитъ. Бронѣнитъ кораби сѣ сѣрѣина тѣй, што пазекната на топовитъ гърѣжи повѣрхѣностъ да са защищава, но вече торпѣлитъ о-

тѣватъ невидими и сигурно на беззащитнитъ тѣ подъ повѣрхѣностѣтъ на морето части на корѣта. За да са избѣгне достатѣчно тази о-пасностъ, трѣба една нова корабѣстроѣнїе, тѣсна система да замѣсти прѣдѣлѣтъ вече. Колкото за поплѣтъ системѣтъ, които трѣба да са яведе, г. Ридъ изложилъ своитъ идеи.

Турекитъ въ Азіа войскы. — Споредъ шенѣа изъ Езерумъ, казува единъ отъ мѣстнитъ вѣстници, при поучуванїето на не-прѣдѣлѣнитъ дѣйствїа турекитъ самъ са прѣ-сѣмѣнитѣ така: 22,000 въ Езерумъ, 28,000 въ Каретъ, 16,000 въ Ардаханъ и въ окол-ности, 13,000 въ Кара Кисе и въ окол-ности и 4,000 въ Баязѣтъ; всичко 83,000 души, въ числото на които не вѣзѣватъ сна-рѣдѣта (мустафѣзѣ), Кюрдонѣтъ и Черкес-тѣтъ, които можѣтъ да даватъ 15,000 души. Извѣстѣно е че отъ тогазъ на самъ са не-прѣдѣлѣни отъ тука коѣто помощи 15,000 ду-ши; 40,000 Кюрдонѣтъ подъ езерумскій у-правитѣлъ Кюрѣ Пемѣлъ наши прѣдѣлѣтъ са съблинѣтитъ съ войскѣтъ; тѣй що видѣ са че днѣтъ турекитъ спѣтъ въ Азіа въ-зѣдѣватъ на 100,000 души редѣна войска и 60,000 Кюрдонѣтъ и Черкесѣ.

Споредъ европѣскитъ вѣстници, казува пакъ тоя извѣстѣ, спѣтъ на Русскѣтъ сѣ мно-го голямы, а особено имѣтъ тѣ ягѣ кон-ницѣ и карѣтъ съ себе си много вещество за обсаждане.

Русскы торпѣлоносны кораби. — Споредъ единъ телеграмъ испратѣтъ отъ Дизенъ паша до министерството на мор-скитъ дѣла въ сѣботѣ, 4/16 Май, отъ началникѣтъ на дунавскѣтъ флотъ Аарѣтъ паша, и който телеграмъ обнародѣва Ба-скретъ въ извѣстѣ е отъ торпѣтъ, пазѣла че, въ петѣтъ прѣзъ поплѣтъ ерѣшу сѣботѣ, частъ около 7 по турскѣ, когато военнитъ корѣтъ Фетѣ-юль-Елѣлъ, топовѣскитъ Сеѣфъ и вѣлорѣтъ Кѣлѣтъ Аали билъ рас-порѣдени между Мѣнитъ и Потъ-бѣни за да парѣтъ мѣнитѣ на рѣкѣтъ, неспѣшно си явили двѣ русскы вѣлорѣтъ, отъ които едното приближѣло доволно къмъ Сеѣфъ и сполучило да вырѣлъ къмъ прѣдѣлѣнитъ му нѣщо, което са видѣла да е было рѣбовѣна торпѣла, защото на частъ вѣлорѣтъ почѣлъ да взема вода и чѣповницѣтъ му сѣлѣтъ съ варкѣ та отишли въ другѣтъ вѣлорѣтъ, безъ да пострадатъ нѣщо, освѣтъ двѣтона които са рѣвали отъ вырѣлитъ изъ вѣлорѣтата гѣр-мѣжѣ. Отъ тѣхъ едното са потопило отъ бом-битѣ на вѣлорѣтъ, но друго то избѣгло. Избѣгнѣтитъ два вѣлорѣта помѣслили да сѣлѣтъ въ Харсово, но единитъ като отпѣ-шилъ въ Тан-Берунъ на разстоиѣне 6 часа отъ Харсово, увѣрилъ са че плаванѣто по нѣзѣтъкъ не е безъ опасностъ поради тѣсно-тата на рѣкѣтъ и зашто казѣлъ да прѣдѣ-лѣтъ на тона Аарѣтъ паша да вѣзѣтъ вѣдѣ на двѣта вѣлорѣта да останѣтъ тамъ съ-средоточѣни и да уважатъ бѣлѣстѣитѣ си, што да прѣдѣлѣтъ всѣко по ново о-пытанїе.

Прочитанїа въ «Незѣгѣтъ»: Часѣто на хѣлѣлитъ отъ турекѣтъ фло-титѣ на Дунава корѣти изѣзѣли на 200. Русскѣтъ не сѣ мѣжилъ есе Дунава; по-неже русскитъ главѣтъ Шабъ са примѣтитъ прѣдъ мало въ Пѣсѣтъ, ямѣли са че ми-нуванѣто на главѣтъ войска се стане бли-зу до Гюрѣно. П Пестеръ Лойдъ бѣлѣжѣ, че установѣнїето на русскѣтъ главѣтъ Шабъ въ Пѣсѣтъ подразушѣва, че стратегѣската наредѣна на московскѣтъ фазанѣ е на свѣршѣ-ване. Днѣнитъ рѣтъ на Русскѣтъ стоѣ въ Турѣно-Могурѣлѣ и въ Замѣнѣтъ, центрѣтъ въ Гюрѣно и дѣлѣтитъ въ Нѣманѣтъ. По насто-ящему войска прѣ Дунава сѣстоѣтъ отъ 235,520 души съ 540 тона. А сѣдѣтъ малѣ възѣватъ въ Ромѣнѣтъ и други три корпуса, т. е. 4-ий, 13-ий и 14-ий, които сѣта-вѣватъ 132,840 души съ 288 тона; като са приложѣли и ромѣнскѣтъ войска, пѣлѣта и подъ управленїето на вѣлѣмѣ князъ Ни-козѣлъ военна сила се вѣзѣзѣла до крайѣтъ на Май на 436,700 души съ 954 полѣска топове.

Кавказъ. — Сѣдѣ изѣждѣнїето на вой-скѣ въ Сохумъ-кале, никакво друго важ-но арѣтурѣнїе са видѣла не е станѣло, може же зашто са очакѣвали испратѣнитъ отъ тука 10 табѣра, които и стѣгнѣли благо-получно, споредъ телеграмѣтъ отъ 10/22 т. въ Сохумъ. Между тоя, както може чѣло-вѣкъ да заключѣтъ отъ първѣтъ телеграмѣтъ, Русскѣтъ сѣ испратѣли войскы, които и стѣ-гнѣли малѣ далѣе отъ Сохумъ-кале съ дѣтъ, но всѣкъ вѣрѣностѣтъ, да прѣдѣлѣтъ отѣва-нїето на пѣдѣнитъ турѣны войскы но на вѣтрѣ. Срѣну тѣзи русскы силы отишли храбрѣтъ турскы волѣнтѣри и ги изгонили отъ ягѣтъ позиціи които държали. Есе на двѣ други мѣста пѣдѣли тѣмъ ягѣтъ тур-скы войскы, на и двѣтъ тѣзи изѣзѣванїа са увѣрѣли съ пѣлѣкъ побѣдѣ, но казува е-динъ отъ мѣстнитъ вѣстници, нѣй по вѣлѣ-дѣмъ друго нѣщо изѣзѣнїето, освѣтъ че тѣ сѣмъ безѣпокоѣни съ тона малѣ русскѣтъ съсредоточѣнїа.

Вѣрѣнитъ на Русскѣтъ въ Ро-мѣнѣтъ. — Прочитанїа въ една доплѣкъ изъ Букурѣтъ: «Русскѣтъ войскы отъ пѣ-хоцѣтъ и конницѣтъ сѣ постоянно на по-ходѣ по ромѣнскѣтъ яхѣща. Топовитъ конскы батѣри, които замѣнахъ прѣзъ Бу-курѣтъ, показѣтъ, че силнитъ пѣхотни ко-лоны се трѣба да послѣдуватъ, за да са уварѣли обикѣновенѣта сѣзѣанїе между двѣтъ войскы. Отъ врѣмѣ на врѣмѣ сѣдѣ-лѣтъ въ лѣгуванїето си пѣтъ ягѣкъ воен-нѣтъ пѣсѣтъ съ голяма точностъ. Конѣтъ и обѣ-кото на войскѣтъ не показѣтъ банкротско-

то и състоянїе, за което обвинѣватъ Рос-сїѣ, и, какѣто да бѣде положѣнїето на нѣбитъ финанѣтъ, тѣ не е окѣперѣнѣну-вала за войскѣтъ си. Вѣлѣжитъ статѣи но-сѣтъ ягѣкъ обушѣ отъ мѣстны кожѣ. Униформѣта е добръ направѣна и нѣй вече оная на хуѣсѣрѣтъ е гизѣла. Топовѣтъ сѣ отъ ето-манѣ и блѣнѣтъ, и са пѣлѣтитъ изъ отѣдѣ. Конѣжѣтата, топовѣскитъ коѣи и пр. сѣ ягѣтъ. Конницѣта са сѣтавѣли отъ Казаѣтъ, Уланѣ и Хуѣсѣрѣ. Казаѣтитъ сѣмъ обрѣжѣни съ коѣи, които имѣтъ около чѣтыри метри дѣлѣжѣтъ, сѣмъ единъ трѣлѣгалѣтъ желѣзнѣтъ вѣрѣхъ дѣлѣтъ до 8 прѣста. Тѣ носѣтъ есе по-самѣ сабѣтъ, сѣмъ тарѣлѣтъ и ягѣкъ по-единъ револѣврѣ.

Българитъ въ русскѣтъ войскы. — Намѣрѣтитъ са на тоя частъ въ Пѣсѣтъ (Ромѣнѣтъ) двѣ българскы бригады, сѣтавѣ-нѣтъ въ полѣкоѣ, добръ обрѣжѣни и сил-нѣтъ отъ по 3,500 души; тѣ имѣтъ и топове. Другѣ единъ българскы легіѣтъ доѣде отъ Бранѣлъ въ сѣмѣтъ мѣста за да дѣйствува заедно съ русскѣтъ войскѣ. Его шо казѣва за тона единъ телеграмъ изъ Букурѣтъ отъ 1/13 Май: «33,000 души Българи, които сѣтавѣватъ двѣ отличны бригады о-бѣтѣны съ униформѣ отъ народѣто си о-бѣлѣко, стоѣтъ въ околностѣтъ на Пѣсѣтъ. Сѣлѣванскѣтъ комѣтѣтъ въ Москва имѣтъ е-прѣдѣлѣтъ 18, ома, 6,000 униформѣ, 20,000 Шасѣно и 1,000,000 фишецѣ. (Л. Х.)

Приложѣнїето на военнитъ за-конѣ. — Прѣчитанїа изъ Вѣжѣтъ: «По нѣ-копъ причинѣ и за опасѣнїе на тишпѣтъ на мѣсто, дѣлѣтъ есеѣнѣ, чѣсѣтъ отъ Дѣр-жавѣны Сѣлѣтъ, Юсуѣ бѣй, пѣрѣлѣтъ пи-сарѣ на министерството на нѣшнитъ дѣла, Кючѣкъ Вѣлѣтъ бѣй, чѣсѣтъ отъ Тѣрѣговскѣ Сѣлѣтъ, Махѣръ бѣй, извѣстѣнитъ съблинѣ-тъли на сѣтурѣскѣтъ вѣстници Казѣка и Хѣлѣка, и есе нѣкопъ други сумѣтелѣны лица са хѣлѣлѣхъ и са испратѣли на заѣ-ченїе. Ието тѣй са заѣчѣтъ и Кѣмѣлъ бѣй, чѣсѣтъ отъ Дѣржавѣны Сѣлѣтъ, сѣлѣтъ като са свѣршѣни истѣнитѣтъ му.» Тѣмъ затѣчѣнѣ, въ Кютаѣ и Мосѣтъ. Споредъ Л. Хараѣдъ, който казува, че тѣ былъ най главѣтитъ отъ дѣлѣностѣтъ, които былъ заводѣрѣны като съблинѣнитѣ въ заѣчѣнїето на соотѣтъ.

Едно нещастїе. — Какѣто са научѣ-ваемы отъ ягѣтѣтъ, прѣстѣгнѣли тѣмъ дѣ-лѣтъ Сулѣна, нѣмѣ Пѣлозѣкъ отъ сѣдѣтъ, тоѣтъ градъ заѣштѣва отъ дѣнѣ на дѣнѣ, като отиватъ житѣлитъ въ нѣкопѣ сѣгур-нѣ мѣста. Управитѣлъ на тоя градъ са о-бѣ-насъ тѣвѣрѣтъ чѣсѣтъ житѣлитъ, ко-нѣтъ сѣмъ прѣбѣзѣдѣнїѣтъ отъ него. Въ по-плѣтъ ерѣше трѣлѣкъ единъ парѣходъ въ Сулѣна, който тѣлѣсѣ чѣтыри пѣлѣ-на на които са бѣлѣкъ качили много е-лѣпорѣцѣ (Гѣрѣцѣ) и сѣмъ отхожѣли въ о-тѣчѣсѣнѣта. Ягѣтѣнитъ сѣрѣлѣнитъ въ Чер-но-Море силѣкъ бѣлѣкъ, отъ който коѣто са сѣлѣвало дѣлѣтъ есе единъ пѣлѣтъ, сѣ-кѣто было вѣлорѣно о парѣхода, далѣе-около 70 милѣтѣтъ Сулѣна, отдалѣчилъ са и парѣходѣтъ и другѣтъ шленове и така сѣ изѣгнѣлъ, безъ да са знаѣтъ по-е-станѣлъ тоѣ и ягѣтѣнитъ, около триде-сѣтъ души, ако и да са потѣрѣнѣ на врѣ-мѣ. Ягѣтѣнитъ въ рѣченѣтъ пѣлѣтъ имѣ-ли хѣлѣтъ за чѣтыри или пѣтъ дѣнѣ.

Оружіята и оружіепродавѣтитъ. — Говорѣ са че на скоро чѣло да са из-даде *ираде* за военнѣ на оружіи и за-количѣството на оружіята, които има-право чѣловѣкъ да дѣржи въ кѣлѣжитъ си. Въ други расѣорѣженїа само за доѣтъ оружіа може чѣловѣкъ да има, едикъ пуш-ка за всѣкъ кѣлѣкъ съ сѣзѣмѣнитъ фишецѣ.

Споредъ поменѣното *ираде*, оружіепро-давѣтитъ сѣмъ дѣлѣжѣтъ *акѣтъ въ деѣнде-сѣтъ или пѣтѣндесѣтъ дѣнѣ* да расѣчѣтитъ оружіята въ заѣдѣнїето си, было като ги испроводѣтъ въ чуждѣ Дѣржавѣ, было като ги прѣдѣдѣтъ въ нѣкоѣ военно вла-дѣнїе, оуѣдѣлѣно за тона.

Прѣсѣжѣнитѣтъ — прѣтѣрѣвѣа сѣдѣ-ствїа на законѣтитъ и освѣтъ тона че-вѣка да му са конфѣскѣратъ оружіята.

Укрѣпленїа на Балкана. — Вѣст-ницѣтъ казуватъ, споредъ извѣстїа отъ Одрѣнѣтъ, освѣтъ житѣлитъ отъ тоя градъ, сѣ-рѣсѣнѣтъ са заѣлѣватѣтъ и житѣлитъ отъ Шѣп-ка, Котѣлъ, Сѣлѣнѣтъ и Богѣз-Дѣрѣ сѣ пра-ванѣто на укрѣпленїа за да заѣврѣлѣтъ всѣ-кѣтъ проходы на Балкана.

Единъ телеграмъ изъ Бѣлградъ отъ 3/15 Май казѣа: «Правѣтъ всеобщѣ прѣуго-товѣнїа за войнѣтъ; но заѣписъ сѣврѣшено отъ Россїѣ да направи Сѣрѣбѣтъ да са хѣлѣ-са за сѣлѣжѣта. Житѣлитъ отъ пограничѣныте градовѣ и сѣлѣ махѣлѣхъ да градѣтъ разѣ-вѣлитъ сѣмъ каѣца, като са бѣлѣтъ да не бы-да са подѣновѣ пакъ войнѣта. Голямо бѣдѣнїе вѣзѣде между сѣрѣбнитъ бѣжѣнѣтъ по сѣдѣ-ствїе за лишенїето отъ потребѣныте хѣлѣны и прибѣлѣжѣа; бѣлѣстѣтъ ставѣтъ заплашѣнѣны. — Вѣрѣа, Кѣлѣжѣтъ далѣе единъ обѣдъ на глав-нѣтъ военны властѣ.»

Русскитъ Царѣ заповѣдѣтъ да вѣзѣтъ въ редѣнїето на войскѣтъ прѣ Дунава и въ Азіа всѣкѣтъ чѣленове отъ имѣлѣторѣскѣтъ фа-мѣлѣтъ, ома т. е. коѣто можѣтъ да носѣтъ оружіа. А че пѣлѣванїа сѣмѣлѣтъ служѣ-бойѣтъ и другѣтъ чѣповницѣтъ, было въ Шабѣтъ было въ другѣтъ войска, коѣто бѣлѣ-жѣтъ послѣжитѣ на заѣвѣдѣнїѣтъ на командѣнитѣ.

Вѣстницѣтъ пѣлѣжѣтъ, че въ нѣдѣлѣтъ Рус-скѣтъ почѣлѣа да гѣрѣмѣтъ вѣзѣтъ Русѣцѣ

отъ батѣриѣтъ, коѣто бѣлѣхъ вѣзѣдѣнѣли въ Гюрѣно, но тѣхѣто гѣрѣмѣне нѣмѣло до се-га никакво сѣрѣзно сѣдѣствїе.

Негово Блѣженство, Г. Юсѣфъ I-ий, Ек-зархъ Българскій прѣстѣгнѣлъ въ Цариграѣтъ въ нѣдѣлѣтъ пѣчерѣтъ, частѣтъ на 12 1/2 по тур-скѣ. При нѣскоѣ че бѣше чѣсно и прѣмѣто дѣлѣжно, множество народъ бѣше са сѣлѣтъ на стѣлѣлѣтъ при Сѣрѣдѣжѣ за да посѣрѣ-нѣтъ свѣщенѣночѣлѣнѣка сѣ, Всѣчѣтитъ прѣ-бѣлѣжитѣ въ столицѣтъ метрополѣтитъ и нѣ-копѣца отъ прѣнѣнѣтитъ можѣ посѣрѣлѣлѣхъ Н. Блѣженство на рѣченѣтъ стѣлѣлѣтъ, а нѣ-копъ отъ тѣхъ бѣлѣхъ отишли и до Чѣкѣмѣдѣ. Едѣа казѣсѣа, нарѣчно за тона прѣготовѣна и прѣдѣрѣжѣта отъ други пѣтъ, въ коѣто вѣлѣ-жѣхъ посѣрѣлѣлѣхъ, заѣде Българскѣтъ Екзархъ на Орѣкѣлѣтъ въ екарѣхѣскѣтъ домѣ, гдѣто други Българи Го прѣчакахѣ.

Въ вторѣтъ Г. Юсѣфъ I-ий посѣти Т. Т. В. В. вѣлѣмѣ вѣзѣръ, министрѣ на вѣнѣш-нѣтъ дѣла и министрѣ на вѣтрѣшнѣтъ дѣла.

Споредъ единъ телеграмъ изъ Берлѣнѣ до Дѣлѣтъ Нѣуса, Россїа пѣлѣла намѣрѣнїе да прѣдѣлѣжѣтъ на Англіѣтъ што да са ограничѣ-театрѣтъ на войнѣтъ между Россїѣтъ и Тур-ціѣтъ вѣтрѣтъ въ нѣкопъ прѣдѣлѣтъ, за коѣто се останѣлъ сѣлѣванѣ.

Пѣлѣлѣтъ отъ Кѣхѣръ, че послѣдствїе на едно рѣшенїе отъ събранїето на прѣнѣнѣтитъ по главѣнитъ пѣши, по покѣнѣнїе отъ Хѣлѣ-лѣлѣтъ, далъ 200,000 лирѣ, коѣто че са испратѣтъ отъ Есѣлѣтъ въ Цариграѣтъ.

Etendare обнародѣла единъ телеграмъ изъ Букурѣтъ отъ 5/17, който казува че ромѣнѣско правѣтѣство е обнародѣвало ед-но съблѣнїе, коѣто казува какъ нѣмѣ пѣче-никаѣко сумѣнїе че са наѣмѣрѣли въ войнѣ-сѣтъ Турѣлѣтъ, и то поради едикъ погрѣшѣкъ на послѣдѣнитѣ. Сѣдѣватѣлно че взѣме по-трѣбнитъ вѣрѣа.

Конѣсѣята, коѣто е сѣтавѣна за да прѣ-бѣлѣтъ единъ правѣнѣтъ за поѣсѣкѣбѣрѣнїето, прѣдѣлѣла да са сѣбѣра редѣвно. Казѣвѣтъ че тѣ рѣшѣла да са поѣлѣватъ подъ знаме-ната нѣй първо ома, коѣто сѣмъ са родѣли между 1852—1858 лѣтъ т. е. мѣдѣлѣтъ отъ 20 до 26 години.

Генѣралъ Сюлѣянѣтъ паша, главѣнитъ ко-мѣданѣнтѣтъ на Хѣрѣговѣнѣскѣтъ войска, прѣлѣтъ отъ министрѣ на войнѣтъ, заѣвѣдѣлъ да почѣе безъ забѣлѣкъ военнитъ дѣйствїа про-тивъ Черѣмъ-горѣ.

Много писѣхѣ нѣкопъ вѣстницѣ за воен-нѣтъ законѣтъ, коѣто за чужѣтитъ подѣлѣ-нїа. Дѣа отъ тѣхъ казѣхѣ че нѣщо не са е съблѣнѣло до сега на посѣлѣната отъ стра-нѣ на В. Портѣ. Но *Стамбулѣ* отъ поѣ-дѣлѣнитъ писѣа, че тоя законъ не че са при-способѣни на чужѣтитъ подѣлѣнїа.

Споредъ *Стамбулѣ*, тѣмъ дѣнѣ са хѣлѣлѣ въ сѣдѣта на азѣтѣскѣтъ бѣрѣтъ на Вѣсѣра много и разѣвѣлѣны оружіа, толѣкозѣ, што са нѣтовѣрили въ *назаръ каѣцѣ*.

Единъ дѣа пѣлѣ са поѣмѣлъ нѣщо зѣлѣ-стѣтъ ил за г. Нандѣрѣна. Въ пѣлѣчѣтъ брой на лѣстѣтъ сѣмъ нѣмѣлѣтъ да са поѣврѣмѣтъ върху казанѣто за него и да поѣравѣлѣтъ нѣ-копъ погрѣшѣка.

Телеграмѣтъ отъ войнѣтъ.

Въ поѣдѣлѣнитъ *Такѣмѣ Вѣкаѣ* обнѣро-дува едикъ заѣвѣрѣнѣтъ прѣтурѣкъ сѣ сѣлѣ-ующѣтъ сѣдѣрѣжанїе:

«Управитѣлъ на Лѣвана Аали Нѣжаѣдъ до Лѣзѣстанскѣтъ Вѣлѣтъ.

Черѣзъ Аали, който доѣде тѣмъ дѣнѣ отъ Ардахѣтъ, казува, че Ардахѣтъ са вѣзѣлъ на заѣтъ отъ Мѣса паша, който на скоро чѣлѣ да са заѣврѣ въ Бѣтѣнѣ.»

Сѣдѣ тона рѣченѣтъ вѣстницѣтъ прилѣга: Туй вѣзѣнїе не е официалѣ; но и прѣ-дѣлѣнитъ ягѣлѣнитъ вѣзѣнїѣтъ бѣлѣхъ са съблѣ-щѣли отъ пѣтѣнѣтъ, а са подѣврѣдѣлѣхъ посѣ-кѣ като пѣтѣнѣсѣ. Надѣлѣмѣ са че се обнѣро-дуваемъ туй вѣзѣнїе и официалѣ.

Езерумъ 11/23 Май (телеграмъ до Л. Хараѣдъ). — Казаѣтъ са сѣлѣдѣлѣхъ при Туѣлѣтъ въ околностѣтъ на Ванѣ. Абага Фа-нѣ паша образѣва едикъ станѣнїе. Русскѣтъ сѣмъ на нѣкоѣко чѣса разѣстоиѣне, и сѣлѣсѣкѣ-нѣтъ станѣтъ постоянно между аван-гардѣтитъ. Въ Сѣлѣмѣ въ полѣлѣтъ на Дрѣштѣ, Перѣсѣтъ образѣувахѣ едикъ сѣлѣдѣлѣлѣтъ войска отъ 10,000 души пѣхѣтъ и 2,000 конницѣтъ, подъ командѣтъ на Бѣлѣкъ-Хѣнѣтъ, за да защищава въ случѣй на пѣлѣжѣа, неутрализиѣтъ на перѣйскѣтъ земѣлѣ.

Езерумъ 11/23 Май (телегр. до Л. Хер.). — Вѣрѣа, вторѣтъ на 10/22 т. Русскѣтъ по-чѣнахѣ да бомбардѣратъ укрѣпленїа Тах-мазъ и Караѣагъ, прѣдѣ Карѣтъ. Русскѣтъ пѣ-лѣхъ значѣнитѣ заѣбѣгы отъ огнѣтъ на ба-тѣриѣтъ отъ двѣтъ укрѣпленїа.

(На Пѣсѣтъ и на Юѣтъ отъ Карѣтъ, двѣ вѣлѣнїа 25 метра высокѣ и коѣто вѣдѣлѣтъ рѣшѣнїето; вѣзѣтъ едикѣ, Караѣагъ са наѣлѣлѣа Пѣлѣлѣтъ-Табѣл

Прѣдплатъ.

За годинъ, вътрѣ въ Държавѣтѣ 1 Турска Лира Златна. За годинъ вътрѣ отъ Държавѣтѣ 6 бѣли меджидѣта. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидѣта.

Настоятели отговарятъ за запла-
тъ и взематъ на 15 едно като съберятъ
отъ 5 спомоществованія на горѣ, и
на 10 едно, като съберятъ отъ 10
на горѣ.

Мухтаръ паша, руската войска прѣдъ-
ръсва са отирава кѣтъ Исламъ, въ-
тътъ кѣтъ Ерзерумъ и това движение
физически отъ страна на Карскаго
призона единъ походъ, на който слѣд-
ство не е показано.

Подъ-адмиралтъ Мустафа паша, ко-
дантипъ на флотиліята въ Сулина,
вѣстива, че въ сѣбѣ прѣзъ пощѣтъ
цѣлѣтъ, частъ на 6 по турски,

Минувањето на Дунава.

Стамбулъ обнародува една частъ изъ
Русчукъ дописки отъ 25 Маѣ (6 Јуни), отъ
като замѣчава итъко работи отъ нѣтъ,
сображеніе съ заподѣтъ отъ Исламъ
на Печата. Ето писаното:
«Голѣмо движеніе става на тоя часъ у
Русскитъ, което обаче не заминува незабъ-
лъжено отъ Турцитъ. Една многобройна рус-
ска войска отива кѣтъ западъ отъ Гюргево
къ Олтенциа срѣщу

възможно да ги распознае человетъ отъ Ромъ-
нитъ. Многошумната спогодба, чрезъ която
Ромънитъ държатъ ако не независимостъ,
то поне итъкаво запазване на правото си, не пѣтъ
по дѣлѣтъ отъ 15 дни животи. Русскитъ ни-
якъ не трѣбваше да са доблѣтъ до Бу-
курешъ, а великиятъ князь трѣбваше да у-
станови главниятъ свой воененъ лагеръ въ
Плоещъ. Спогодбата обаче много скоро са
взѣматъ тѣтъ, щото нейнитъ по сѣществени
условія са принесоха въ жертва на новы
интереси. Самиятъ князь Карлъ прѣдложи на

Подписката на спомоществованіята
стана въ Цѣградѣ при Мв. Найденова
Редатора и притежателя — Агоцианъ-
Май ханъ № 14.

Статии и дописки за общеносели и
народни работи са вмѣстятъ съ бла-
годареніе, но въ всякой случай трѣба
отъ да сѣ снабдени съ потребни подписи.
Тѣтъ не

За частни извѣстія са плаща по два
гроша на редъ.

Испрачанитъ за обнародване статии
и дописки назадъ са не вращатъ.

ВѢСТНИКЪ ЗА ЦАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКИ И КНИЖЕВНИ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Понеже годишното теченіе на Вѣст-
никъ е една Лира турска, а настоящата
стойностъ на Лирѣтъ е пр. 185.
онѣ отъ нѣматъ почитаема Настоятели
или Спомоществователи, които бы ни
внесли пари въ Кайме или тембры, трѣба
да са съобразуватъ за тѣтъ само седмичъ
съ показаніѣтъ цѣнѣ на турскитъ Лирѣ.

ЦАРИГРАДЪ, 26 Маѣ 1877.

Слухове са раздаважъ отъ нѣколко
врѣме на самъ, че между Англіѣ и
Росіѣ почна изпово прѣговоръ, што-
то да можѣтъ да са съгласѣтъ тѣтъ
дѣтъ Държавы върху едикъ ограничи-
теленъ линіѣ за военны дѣйствиѣ на
Росіѣтъ. Тѣтъ слухове взеха въ по-
сѣдне врѣме по голѣмъ разбѣръ и по
голѣмо подтвърденіе, и каза са даже
че туй съгласуване е станѣло вече,
а свѣдѣніѣта не были единакъ само кол-
кото са касае до прѣдѣлитъ. Споредъ
тѣтъ свѣдѣніѣ, инициативѣтъ на рече-
нитъ прѣговоры взелъ русскитъ въ
Лондонъ посланикъ графъ Шуваловъ,
който, отъ като направилъ итъко прѣд-
ложеніѣ на Лорда Дерби, отишелъ съ
позволеніе отъ правителството си въ
Берлинъ, гдѣто са разговарилъ съ та-
мошнитъ русскитъ посланикъ г.
Убриль и послѣ имѣлъ дѣлѣтъ разго-
воръ съ князя Бисмарка и съ Импе-
ратора Вилхелма. Не са знае що са
е говорило въ тоѣтъ сѣстанѣтъ и като
какви основы сѣ са положили, види
са обаче че тѣтъ сѣ были доста сериоз-
ны. Въ това сѣщото врѣме сѣ поч-
нали, отъ другѣ страни, прѣговоры и
дѣлѣтъ между г. г. Новикова и Ан-
драши, относително до работитъ въ
Сърбіѣ, Босниѣ и Херцеговинѣ. А
слѣдъ всичко това, троицата русскы
посланици отишли въ Петербургъ,
гдѣто всякой день са сѣбирали на
сѣразмышленіе съ князя Горчакова,
догдѣто трѣгне той съ Императора А-
лександра за Шоещъ. Между това,
споредъ итъко свѣдѣніѣ, прѣговоритъ
са продължили и са постигнало же-
лаемото споразумѣніе, на което былъ
посредникъ, както казуватъ, князь
Бисмаркъ.

Не са знае още и каквы сѣ усло-
віѣта на туй споразумѣніе, защото
много и различно са говори за него.
Тѣтъ на примѣръ, едикъ казуватъ че
было просто за да са ограничѣтъ на
едно мѣсто дѣйствиѣта на войнитъ,
като са задѣжвала Росіѣ да не прѣ-
тѣтъ линіѣтъ на Балканитъ въ Евро-
пѣ, нѣто да прѣмине долинтъ на Ев-
фратъ въ Азіѣ, а Англіѣ са обща-
вала въ замѣтъ на това да стонъ не-
устраниа догдѣто са свѣрши войната; а
други отиватъ и до тамъ, гдѣто да
увѣриватъ че Росіѣ устѣпа на Ан-
глиѣ правото да остане Въспортъ и
Суезскій каналъ подъ нейно покрови-
тельство, а въ замѣтъ на това иска
за себе покровителствуваніе на Бѣлъ-
таріѣ или въздиганіе на тѣтъ по-
сѣднитъ на едно подвластно княже-
ство подъ итъкой русскы князь, като
са оглѣти свѣршено и Австріѣ са
въздиганіе на друго подвластно кня-
жество отъ Босниѣ и Херцеговинѣ подъ
итъкой австрійскы Херц-Герцогъ, и пр.
Други най послѣ утвърждаватъ, че спо-
разумѣніе е станѣло само за да са
свика въ едно благоприятно врѣме една
европейска конференція, за да нареди
условіѣта на бѣдущий миръ.

Какъ и да е, а безъ да испытыва-
мъ да отъ движеніе на нѣмиститъ
пронехождатъ миролюбивытъ распо-
ложеніѣ на Росіѣтъ, или отъ финансиал-
нитъ затрудненія на русското пра-
вительство, както утвърива едикъ по-
слѣденъ изъ Петербургъ телеграмитъ
отъ Агенціѣтъ Бордеано, или пѣтъ

отъ други по горни политическы при-
чины, новото туй миролюбиво опы-
таніе на петербургскитъ Кабинетъ
са вижда доста логически и послѣ-
дователно на прѣдидѣтъ. И дѣй-
ствително, прѣди да са омыта русска-
та войска да прѣмине Дунава, Импе-
раторъ Александръ повикалъ, както
казахмы по горѣ, свонѣтъ отъ Вѣтъ,
Берлинъ и Лондонъ посланици, кон-
то заедно съ князя Горчакова съста-
вили едно по друго дипломатическы
сѣбраніѣ, въ които безъ сѣдѣніе сѣ
са разгѣдали во всѣхъ изпеканѣтъ
подробности расположеніѣта на Силѣтъ
спрямо Росіѣтъ и войнитъ, свѣдѣніѣта
отъ по натѣшното продължава-
не на печенѣтъ борбѣ и въроят-
ноститъ отъ случайно едно миролюбиво
еще отъ сега нареждане на въ-
проситъ. А отъ послѣднитъ европей-
скы вѣстници са научавамы, че прѣди
да станѣтъ тѣтъ сѣразмышленія въ
Петербургъ, сериозны дипломатическы
сѣобщенія сѣ са размѣнили между Ка-
бинетитъ лондонскы, вѣтъскы и пе-
тербургскы, и че Англіѣ итъкавала,
все споредъ тѣтъ вѣстници, що раз-
бира сѣ думитъ англіѣскы на Истокъ
интереси и кога бы са принудила да
защити съ оржіѣ тѣтъ интересы, а Ав-
стріѣ начѣрала прѣдѣлитъ, въ които
трѣба да са простиратъ неприѣтѣлскы-
тъ русско-турскы дѣйствиѣ, и по на-
тѣтъ отъ които тѣ са бы принудила
да са намѣтъ въ борбѣтъ.

Слѣдъ всичко това, ето каквы раз-
мышленія прави едикъ отъ мѣстнитъ
вѣстници върху горнитъ свѣдѣніѣ. Мно-
го благодарно по бы постигла Росіѣ,
казува, ако пріеме миролюбивото по-
средничествуване на германското пра-
вительство и да даде така край на рас-
прѣтъ си съ В. Портѣ чрезъ взаимны
устѣпки. Русското правителство са бо-
еше, продължава той, да не бы да из-
губи за всегда вѣліиетъ си надъ источ-
нитъ народы, а освѣтъ това и своѣтъ
честь и достоиніѣ, ако, слѣдъ сло-
вото на Императора Александра въ
Москвѣ, останеше хладнокровенъ зри-
тель на отвърлянето на лондонскы
Протоколъ, и оставеніе источнитъ ра-
боты въ сѣщото тѣтъ безредно по-
ложеніе. Слѣзването на русскитъ вой-
скы на Дунава и нахлуваніѣтъ и въ
Малѣ Азіѣ опазихъ вече политичес-
скитъ и военнѣтъ честь на Росіѣтъ, и
никой не може днесъ да ѣтъ укори
праведно, ако, като пощади крѣвѣтъ
на войскаритъ си и мирѣтъ изъ Европѣ,
пріеме итъко прѣдложеніѣ отъ едно
пріѣтѣлско посредствуваніе, относително
до прѣкрѣтиваніѣтъ на неприѣтѣл-
скитъ дѣйствиѣ и до сполукѣтъ на
единъ честенъ миръ, което удовле-
творява тѣтъ много цѣлѣтъ за коѣтъ
то са объяви почнѣтъ война. Посред-
ничествуваніе на германскитъ ди-
пломатіѣ, ако свѣдѣніѣта за него сѣ
точны, ще намѣтъ, върувѣмъ, истѣтъ
благоклонны и миролюбивы распо-
ложенія и у В. Портѣ. Императорското
Отоманско правителство не можеше,
безъ сумнѣніе, да пріеме минималитъ
мѣсець Марта лондонскы Протоколъ,
безъ да пожртвува честьтъ си и до-
стоѣніѣтъ си и безъ да покажеме та-
ка че са намѣтъ въ свѣршеннѣтъ сла-
бость за да защити свонѣтъ правдини,
и че слѣдователно Отоманската Дър-
жава нѣма елементы за сѣществуваніе.
В. Портѣ съ тѣтъ своѣтъ и досто-
ѣнно отказване показа, че има у-
бѣжденіе въ жизнѣностѣтъ на Държа-
вѣтъ и че самолично не напуца по-
ложеніѣтъ, коѣтъ и сѣ осигурили трак-
титѣтъ; а като нареди на европейскы-
тъ и азіатскы свои границы едикъ до-
стойнѣтъ за борбѣтъ военнѣтъ силѣтъ и въ

разстояніѣ на единъ мѣсець вече въ-
спрѣтъ по горнитъ русскы силѣтъ да
минѣтъ Дунава, тоѣтъ опазѣтъ военнѣтъ
честь и достоиніѣ на Отоманскитъ
Имперіѣтъ. При постиганіѣтъ на туй
слѣдствіѣ, коѣтъ е сѣществено за
Турціѣтъ, нѣма никакво сумнѣніе, че
В. Портѣ отъ нищо не ше са принудилъ
да са покаже и за напѣдѣтъ непрѣ-
клонна въ домогваніѣта на европей-
скитъ дипломатіѣ и да не са пока-
же по умирѣнна отъ колкото при от-
върлянето на лондонскы Протоколъ.
Собственно наричана война не е
почнѣла еще, а голѣмѣтъ повреди и
катастрофы са запзватъ за напѣдѣтъ,
когато и по голѣмѣтъ побѣды, было
отъ Турціѣтъ. Росіѣтъ, на нѣкоѣтъ
отъ тѣтъ Силѣтъ не можѣтъ да пріе-
сѣтъ непосредственнѣтъ итъкоѣтъ поли-
тически или вещественнѣтъ полѣтъ. Тѣтъ
що, и на дѣлѣтъ воюющы Силѣтъ изна-
сы умиротвореніѣтъ повече отъ колкото
продължаваніѣтъ на войнитъ, коѣтъ
отъ другѣ страни е неизвѣстно до
каквы по голѣмъ заплитаніѣ може да
достигне и на Истокъ и въ Европѣ.

Остава сега да видимъ да ли идеа-
тъ за свѣтъваніѣта на европейскѣ Кон-
ференціѣ са е породила дѣйстви-
телно съ миролюбивѣтъ а не съ заднѣтъ
цѣлъ и за губене врѣме, и второ, да
ли основитъ за дѣлѣтъ на Конферен-
ціѣтъ ще бѣдѣтъ такыѣ като да можѣтъ
да са пріемѣтъ отъ В. Портѣ. Едно
извѣстіѣ, коѣтъ свѣршено иде
изъ Петербургъ, не позволява, за зѣлъ
честь, да хранимъ сериозны надежды
за извѣствѣнитъ итъкоѣтъ умиротворител-
ны дѣйствиѣ. Царѣтъ и великиятъ князь
наслѣдникъ, казува едикъ телеграмитъ
отъ Агенціѣтъ Хава, заминѣжъ на
2 Јуни (и.) вечерѣтъ за Ромѣнитъ.
Ако клонѣне петербургскитъ Каби-
нетъ кѣтъ миролюбивы прѣговоры,
сѣхмы безъ сумнѣніе да чуѣмъ че
трѣгваніѣтъ на Царѣтъ са е отложило.
Но отиваніѣтъ на тоѣтъ Монархъ въ
главнитъ воененъ станъ е напѣдѣтъ
едно доказателство, че скоро ще ста-
не едно опытаніѣ за прѣминуваніѣтъ
на Дунава и свѣдѣствува че слѣд-
ствіѣтъ отъ станѣлѣтъ въ Петербургъ
дипломатическы сѣбранія и сѣвѣтъ е
было рѣшеніѣтъ да са продължи войната.

Дипломатическа исторія
на источнитъ войнѣ.

(Продълженіе отъ брой 130-ий)

Слѣдъ тоѣтъ отговоръ князь Менчи-
ковъ не прѣкъсѣтъ прѣговоритъ, по на
11 Маѣ отговори на възраженіѣтъ отъ
В. Портѣ, като са оплакваше за не-
довѣріѣтъ, съ коѣтъ тѣ пріѣла искрен-
нитъ постѣпки, които бѣ начѣрталъ
въ нието на Императора.

«Туй недověріѣ, пишеше той, по-
казва са отъ начинѣтъ по коѣтъ В.
Портѣ тѣкава намѣреніѣта на Импе-
ратора, като тѣтъ въ тѣхъ невѣтъ-
можитъ за пріеманіѣ и противнѣтъ
на неговѣтъ великодушнѣтъ и консерва-
тивнѣтъ политикѣтъ мѣтъ, че той гони
сполукѣтъ на новы порѣчителства во
вредъ на независимостѣтъ и киріар-
хіѣтъ на Портѣтъ. Императорѣтъ ис-
ка отъ Султана, безъ никакво повре-
даніѣ на неговѣтъ киріархіѣтъ, явенъ
само едикъ знакъ, коѣтъ да показва че
са грижи за православитѣтъ Черковѣтъ,
на коѣтъ Императорѣтъ е есте-
ственъ покровителъ.

«Едикъ документъ само, коѣтъ да
прошехожда отъ господаревнитѣтъ во-
ліѣтъ на Султана, свободно по официал-
но задѣженіѣ можеме да изгладѣтъ
поминаніѣтъ на неприѣтны погрѣшкы,
станѣли отъ итъкоѣтъ зломыслиѣтъ сѣ-
вѣтници на Н. В. Султана.

«Но ако отъ систематическѣтъ оппо-
зиціѣтъ Портѣта постояннѣтъ да от-
казва всяко споразумѣніѣ, тоѣтъ дѣлѣтъ
же да сѣматра за свѣршено посла-
ніѣтъ си, да прѣкъсѣне сношеніята си
съ Кабинетѣтъ на Н. В. Султана, и
да въврѣтъ въ свѣтъ мѣтъ мѣтъ
кѣтъ свѣдѣніѣ, които е възможно да
са случѣтъ.»

Князь Менчиковъ задѣжваше В.
Портѣ да отговори на новото му съ-
общеніѣ най късно до 14 Маѣ.

Работата станѣтъ по сериозна; тур-
скитъ министри не знаяхъ що да
правѣтъ, а Рифаатъ паша заради това
даде оставкѣтъ си и са замѣсти отъ
Решидъ пашѣ; новитъ министръ, коѣтъ
благоклонно бѣше расположенъ
кътъ Англіѣтъ и Франціѣтъ, не даде ни-
какѣтъ отговоръ на сѣобщеніѣтъ отъ
князя Менчикова, коѣтъ са принудилъ да
обяви официално че прѣкъсѣне свонѣтъ
съ отоманското правителство сношенія.

«Понеже отъ всѣхъ сѣобщенія
на В. Портѣ, казуваше въ писмото
си отъ 16 Маѣ, подписанный са у-
бѣдилъ за безполезностѣтъ на неговѣтъ
старанія за да сполучи едно споразу-
мѣніѣ благоприятно и съгласно съ до-
стоѣніѣтъ на августѣйшитъ неговъ
господаръ, дохожда въ нуждѣ да обя-
ви че сѣматра посланіѣтъ си за свѣр-
шено; че императорскитъ дворъ не
може, безъ доказаніѣ на туй досто-
ѣніѣ и безъ да са изложи на новы
доказанія, да слѣдува да има посол-
ство въ Цариградъ, и да продължава,
както въ минѣлото, да има дипломати-
ческы сношенія съ отоманското пра-
вительство; че слѣдователно, сѣ силѣтъ
на своѣтъ пълномощіѣ, ще замине
отъ Цариградъ съ всѣхъ итъкоѣтъ персоналъ
на императорското правителство, ос-
вѣтъ управителя на търговското писа-
лище и неговѣтъ чиновникѣтъ, коѣтъ ще
слѣдува да управѣтъ морскитъ и тър-
говскы работы и да защищава инте-
реситъ на русскитъ подданици.»

Въ край, князь Менчиковъ прила-
гаше: «Че отказваніѣтъ на едно по-
рѣчителство за грѣко-рускитъ рели-
гіѣтъ трѣбваше за напѣдѣтъ да наложи
на императорското правителство нуж-
дѣтъ за да го поиска съ собственѣтъ
своѣтъ силѣтъ; че така, всяко доказаніѣ
на сѣществующитъ редъ на работитъ
на источнитъ Черковѣтъ и на нейнитъ
цѣлѣтъ ще са сѣматра отъ Императо-
ра като равносильна за нарушеніѣтъ на
дѣлѣтъ и сѣдѣжаніѣтъ на сѣществую-
щитъ трактаты и като враждебно дѣло
кътъ Росіѣтъ, коѣтъ налага на Н. В.
задѣженіѣтъ да прибѣгне до такыѣ
мѣтъ, които, поради постояннѣтъ не-
говѣтъ грижѣ за единството на отоман-
скитъ Имперіѣтъ и искренното пріѣ-
тельство кътъ Н. В. Султана както и
онуй коѣтъ е имѣлъ кѣтъ августѣй-
шия неговъ баща, Императорѣтъ же-
лае всякога да ги отбѣне.»

Но и пакъ князь Менчиковъ не за-
мѣтъ извѣдѣлѣтъ отъ Цариградъ, по
останѣ до 21 Маѣ, сѣ надеждѣ че
ще стане може бы итъщо. Той склони
даже вмѣсто официаленъ трактатъ, на
единъ проектъ отъ сѣобщеніѣ, по Сул-
танѣтъ като отвърѣлъ и туй прѣдо-
женіѣ, русскитъ проводникѣтъ замѣ-
нѣтъ отъ Цариградъ.

Русското правителство прѣди да
прибѣгне до крайнитъ мѣтъ, направи
новѣтъ едикъ постѣпки. Слѣдъ замину-
ваніѣтъ на князя Менчикова графъ
Несселродъ отпрати едикъ потъ на ве-
ликиѣтъ везирѣ, като му прѣпорѣчваше
да пріеме послѣднитъ проектъ на сѣ-
общеніѣ, коѣтъ бѣше прѣдложилъ
русскитъ посланикъ, защото безъ
него Росіѣ са намѣтъ въ нуждѣ да
заеме приданавскитъ княжества.

«Проектѣтъ на сѣобщеніѣ, коѣтъ
князь Менчиковъ начѣрталъ прѣди замѣ-
нуваніѣтъ си — казуваше графъ Не-
селродъ — и коѣтъ въ подаде, на-
мѣтъва са въ рѣчѣтъ ви. Нека побѣрза
В. В. отъ като получи сѣззволѣніѣтъ
на Н. В. Султана да подпише туй
сѣобщеніѣ безъ никакво измѣненіѣ и
да го испроводи, най много вътрѣ въ
осѣмъ дни, до нашіѣ въ Одесѣтъ по-
сланикъ, гдѣто ще са намѣтъва еще.
Желаѣмъ щото въ тѣтъ рѣшитѣлѣтъ ми-
нутѣ свѣтътъ, коѣтъ отправѣмъ на
В. В. сѣ довѣріѣтъ, коѣтъ ми вдѣх-
ва Вашитъ просвѣтъенъ умъ и патри-
стѣтъ, да са оцѣни отъ Васѣтъ ка-
кто и отъ другѣтъ министри и щото,
въ интересъ на мирѣтъ, коѣтъ всѣхъ
смы дѣлѣтъ равно да желаѣмъ, да по-
слѣдувате безъ двоумѣніѣ и баваніѣ
тоѣтъ свѣтътъ.»

Великиятъ везирѣ отговори съ ново
отказваніѣ, отъ коѣтъ русското пра-
вительство рѣши да занеме приданав-
скитъ княжества, по щомъ са научи-
хъ Франца и Англіѣ за това испра-
титѣтъ флотѣтъ си въ Геллеспонтъ,
коѣтъ и оставихъ на расположеніѣтъ на
свонѣтъ въ Цариградъ посланици.

Въ това врѣме графъ Несселродъ
отпрати до русскитъ по вѣтъ прѣд-
ставители едикъ циркуляръ отъ 11
Јуни, съ коѣтъ като обясняваше цѣлѣтъ
на посланіѣтъ на князя Менчикова,
прилагаше:

«Проникнѣжъ са противъ формѣтъ
на тѣтъ спогодбѣ, коѣтъ Росіѣтъ ис-
каше отъ Портѣтъ, че докачала ки-
риархіѣтъ на Султана и пакъ давали
дѣйствиетелно, въ името на религіѣтъ,
право за постоянно намѣваніѣ въ въ-
трѣшнитъ работы на Турціѣтъ. Пѣтъ
мыслимъ, че съ туй тѣтъ нападатъ едно
принципѣтъ и са занимаватъ повечето
съ несѣществующи страхове отъ кол-
кото сѣ дѣйствиетелны. По начало, ед-
на такава спогодба или такѣтъ едикъ
трактатъ не бы имѣлъ нищо необикно-
венно, и не разбирамы въ шо бы по-
вредилъ тоѣтъ оправданія на господар-
ственнитъ автономіѣтъ на Султана како-
то и привилегіѣтъ и другѣ трактаты
коѣтъ имѣтъ вече въ Турціѣтъ Франца
и Австріѣтъ; защото, по начало само,
т. е. колкото са касае до киріархіѣтъ
на Султана, тѣтъ малко интересува
ако едикъ трактатъ са отнася на ед-
но малко или много значително число
отъ подданицитъ му, за които са бы
управлявало едно право на чуждо по-
кровительство. Отъ старо врѣме е ос-
танѣло въ унопрѣбленіѣ порѣчител-
ството съ трактатъ, осигурено въ дру-
гы Държавы за интереситъ на чуждо
общество.

«Во врѣмето на религіѣзното прѣ-
образованіѣ, Държавы, даѣе и голѣмѣтъ
католическы Държавы, сключихъ трак-
таты и спогодбы, съ които порѣчител-
ствуважъ на протестанското обще-
ство итъкоѣтъ привилегіѣ и бездѣлѣтъ;
тѣтъ що, ѣтъ днесъ еще гражданското по-
ложеніѣ на туй общество са основава
на тѣтъ основы безъ да прѣдположѣтъ
заради това Държавитъ. които сѣ да-
ли едно такѣтъ порѣчителство, че са
повреждатъ владѣтелскитъ оправданія
или тѣхната политическа независи-
мость. А еще повече по начало такѣтъ
вызъ спогодбы можѣтъ да са сключатъ
съ едикъ мюсюлманскѣтъ Държавѣтъ.»

Слѣдъ туй послѣдне опытаніѣ Им-
ператоръ Николай издаде на 26 Јуни
слѣдующиѣ манифѣстъ:

«Знаѣтъ върнитъ и възлюбленни на-
ши подданици, че отъ незнаменити
«врѣмена нашітъ славны прѣотцы сѣ
«положили кѣтъ за да защищава
«православіѣтъ.

«Отъ минутѣтъ, въ коѣтъ божіѣтъ

Географическое общество
Географическое общество
Географическое общество

акто и въ Крымскѣ войнѣ.
Георгійцы дадохъ нѣкол отъ
тличившихъ ся въ русскѣхъ службѣхъ,
ажже, каквито сѣ князь Чучушешевъ,
единъ отъ най добрыхъ царскы немцъ,
стипны на стравитъ кавказскы горы.

Съ единъ думѣ, всичкытъ сѣмъ
ни подданицы на Императора колѣно
и другытъ жители на Имперіа
тѣй съвѣсъ мечтателно е да го
человѣкъ за възстаніе на страната
задѣ фалангитѣ на Батумъ. Ако са
опытатъ Турцытъ да сторяжъ такъ
ищо, ще сръщиятъ отъ страна на
жителитъ сѣщото съпротивленіе, какъ
намѣрихъ и когато Омеръ Паша прѣ
пріе своето безплодно намѣстѣ
врѣмето на крѣпкостѣ войнѣ. А
дѣйствиелно върувахъ тѣе може
да прѣсѣкнѣтъ съобщеніята, трѣба
да са опытатъ да извезахъ войскѣ
коло крѣпостѣтъ Св. Николая.

Колкото за подганяето на лаван
скытъ племена отъговарямъ просто
не съществуватъ таквытъ, които да
могнѣтъ или да искатъ да са поим
нѣтъ на западъ отъ войнишкыя пѣкъ
на Георгіѣкъ. Истината е, че сѣмъ
на останалитѣ тамъ племена е хитро
подобра диешѣ отъ колкото то прѣмъ

Най послѣ за извѣстяваното въ
базіѣкъ подиганье са вижда суинитѣ
че сѣмъ взели участіе въ него мѣ
жители. Може бы запаливаніята и
руженіеподаието да са повліяли на
кои, но не са вижда че имѣието
на Турцытъ въ Абазіѣкъ ще има
дѣиѣ на походѣтъ нито на движѣніѣ

дние на походътъ нито на движени-

на батумскіхъ фалангъ, нито пкъмъ
планинскіхъ племена въ Кавказъ.

—

«Таймъ» за Гърците.

—

«Едно писмо изъ Корфу, обнародувано въ листътъ ни отъ вторникъ, 14 зува лондонскій *Таймъ*, привлича вниманіею върху едно по серіозно състояние на работитъ въ тѣхъ мѣстахъ свѣтъ. Туй на пѣлю са подготвени ва и отъ уломки на други извѣстия изъ Аѳины, по понеже Гърцитъ сѣмъ ловцѣ отъ първъ стремителность въ сѣзобанъ смѣтътъ».

бошинъ, аглинскыиъ народъ мыслѣ
бы было твердѣ предпримѣнно да
приписи серіозныиъ намѣренія. Писа
дали не сжществовать, казуа
ишійтъ дописникъ, за такывыъ на
ніи или планове или пѣкъ иѣкоиъ
начертаніиъ политикк; но въпросъ
тъ си и не са лишава отъ опасност
истинната е че нито грыцкоиъ пра
тельство, нито грыцкыиъ народъ, и
разныиъ неговы партии могаѣтъ да
противопоставяѣтъ на обстоятелств
На младото грыцкоиъ царство са да
толкозъ неестественны, толкозъ сам
произволны границы, и може чело
да приложи, толкозъ ограничѣныиъ

ка непредадимы, щото да не
остане безъ да влягъть надъ него
най малкытъ политическы или
развълнуванія. Цомъ прочее

които виждаме на мъртвите тѣла обвивени
по биват медленни — дълговременно,

4. Също живо тѣло има за животни
си външни потребни органи (орган-
ди) съ които поддържа живота си
си додѣ живѣе. Тѣзи справи

наричатъ органи и за това живото тѣло се нарича и Органическо или држдно.

Тѣзи органи въ животното тѣло сѣ на маха дѣто се смѣла ѣстност; онѣтъ сѣ гледани въшната; въ растителното тѣло коренътъ, съ който се храни растението, стѣта, съ копто дѣха и др. Такава органи сѣ мнозинство въ едно органическо тѣло. Животното тѣло се нари отъ студенинѣтъ кожата си, която се обраса съ вѣла; растителното тѣло се нари съ корѣтъ. Едното ил другото не могатъ да живѣтъ безъ тѣзи органи. — Безъ кои нѣма ни може да живѣа животътъ, животътъ

Программата на Росия. — Според телеграмата из Петербург от 20 Май (1 Юни) до парижките вестници *Estafette*, руският в Лондон посланик граф Шувалов прие заповед да даде на английския Кабинет, че Росия не ще сключи оражната прѣдлогдот не получава от Портата нито удовлетворение относно до християнските населени, че не ще изпраща оми области, които бѣ зазепал, прѣд догдѣто са не получават от отоманското правителство исканите желани реформи, и че най-после по некой случай ще иска автономията на България, Добруджа и присъединява на Дунав. Въ послѣдното си въ Петербург пребывае граф Шуваловъ изпраща вѣдѣния че Англия не ще са противна на тази руска программа, стига само Росия да са задоволи за себе си въ Европа, съ положението което е имала прѣдъ 1853 г., а въ Азия съ присъединението само на една област!

А Нордъ обнародува из Петербургъ една дописка, въ която между другото казва: «Росия има нито желание нито каквато интересъ за да са споразумѣе за питанята, които е предложилъ английскиятъ дѣлающъ министъръ Кросъ. Единствената целъ на войнѣта продължава да е увеличаване на суверинитета на Християнѣ съ по големи и по сериозни поръчителства отъ колкото са са положили въ други прѣдшени дипломатически документи. Ако съ са издѣлватъ средствата, дѣлата си остава същия. За да имъ достигне Росия, не само че няма нужда да докато интереса на Англия, но и интереса на Англия да е удовлетворенъ на английското правителство, щото по скоро да получи желаното Рускиятъ отговоръ ще бѣде споденъ за да успокои английския Кабинетъ».

В. Порта и Елада. — Отъ Париза телеграфиратъ на *Келине Наймунъ*: «Дипломатията съвѣтува Елиниското правителство да не поддържа вѣстание въ Тесалия и Македония. Елиниското правителство поема Портата да не е разрешение на прѣдметъ на елиниските народи прилагатъ които е възможно да са установятъ на елиниските. Портата отбѣгва да отговори рѣшително и припомни установителствата чрезъ Конституционни правдини, безъ да може какво ще направя, ако тѣзи правдини са имать недостатъци. Въобщо обаче Портата негодна противъ Елада. Лайкаръ са познана като повърнителъ; но Турция знаятъ че нѣщо не трѣба да очакватъ отъ Англия. Графъ Зичи прѣе заповѣда да разпорѣжда дѣйствието си съгласно съ оми на Рейска».

И на *Дейли Нюзъ* телеграфиратъ отъ Париза: «Казува че Елида отправля на Портата една нота, съ който иска за грѣшител области съвѣтъ прилагатъ, които може да установи може би да получатъ прѣдъ пожеланъ Славенитъ. Портата отговорила, че единственитъ прилагатъ, които нече са установени чрезъ Конституцията. Като прѣиде той отговоръ, Елиниското правителство отпраща и втора нота, като казува че, по неже войната може да добрия на прилагането на Конституцията и да прѣдизвика намѣненя за нѣкои области, Елада поа потребителъ на по ходѣтъ. На тази втора нота Портата не отговорила още».

Положението на Сърбия. — Става изъ денъ изъ денъ познанието, споредъ *Найе Фрайе Прессе*. Телеграфътъ успокоява наистина всѣкикъ въобщо свѣтъ по особено Австрия за неутралността на Сърбия, но отъ Бѣградъ ширитъ до рускиятъ вѣстникъ, че Сърбия нѣтъ въ малко прѣиде широгласа неазиатизмъ си и сѣдѣ прѣдизвикането на границитъ отъ Русия въ обява и тя война на Портата. Съгласно на това писмо и дописането на *Таймъс* изъ Бѣградъ: «Сериозни научения полнѣхъ отъ Кладона доръ до устѣта на Тизонъ, за да са направи годно мѣсто за Русия да прѣдизвика Дунавъ; върху дѣто точки обрѣдѣхъ, главно шимането си, и помя укрѣпаванъ са въздигатъ при Тизонъ, за да зазѣднатъ ходѣтъ на Русия на сѣрбскитъ землѣ».

Приготвенія за прѣемане на Царя. — Въ Марацети въ Молдова ставатъ големи приготвенія за прѣемането на Царя, който са очакванъ въ Букурещъ на 25 т. съ князя Горчакова и съ всѣкото

16 **Человѣкъ съставенъ** отъ много различни елементи, които не сѣдѣ ставане съ единъ дѣлъ дѣла, а когато прѣстане тѣхното дѣйствие, тогава человекъ е мъртъвъ. Този дѣлающъ за нѣтъ: можентъ да се употребява като поппаво колѣна-е биваща жила (дѣмари) въ тѣлото, се нарича *физическа работа*. Поддържането на тази работа дѣла най-напрѣдъ въ нашия животъ, а после въ природнитъ тѣла, които дохождатъ въ съприкосновение съ нашето тѣло, като напр. въ въздухъ, който дишаме, въ водата и хрилата които пияме, въ топлината и др. Наспротивъ както нѣматъ тѣзи сърѣства за живота на нашето тѣло, настроява се и органическата му работа.

Когато ходимъ бѣзко или нѣмъ тѣзи нареченитъ раздѣлянителни пѣтѣта, дѣлното са: рѣшаване, виждане, което, чѣтъ ускорена се въ насъ органическата работа, което се познано отъ голѣмата топлина на нашето тѣло. Наспротивъ когато дѣло прѣбе стои въ гледи на нѣмъ, органическата работа се умирна, и нѣмъ стои въ студено, отупѣнати (говешки) зависени и нерезположени.

(Съдова)

Минуването на Дунава.

Стамбулъ обнародува една частна изъ Русчукъ дописки отъ 25 Май (6 Юни), отъ която знаятъ работи отъ нѣмъ, по съображение съ заповѣдѣтъ отъ Пасалпето на Печата. Ето писаното:

«Голѣмо движение става на тѣхъ чѣтъ въ Русия, което обаче не заминува неубѣжнѣно отъ Турция. Една многобройна руска войска отпава къмъ западъ отъ Гюргево ерѣшу Русчукъ доръ до Оленица ерѣшу Тутраканъ. Отъ туй сериозно движение са вѣдѣа пѣзѣта на Русия да зазѣматъ една голѣма частъ отъ ромѣнскитъ брѣгъ и да почнатъ старѣнно много мѣста нападеніе, и отъ нѣщо най-после са не укрѣватъ за вѣщитъ въ военни работи мѣстата, отъ гдѣто се прѣмѣнятъ Дунава».

Ако и да не са е открили още достатъчно стратегическикъ на Русиятъ планъ, прѣвсичко това може человекъ да прѣдположи че оминоването за прѣмѣнуване на Дунава ще стане отъ три разни точки. Спорѣтъ компетентитъ въ таква работи, Русиятъ ще са омигватъ да прѣмѣнятъ отъ Брѣвѣа и укрѣватъ, че ще са обрѣмѣтъ къмъ источнитъ частъ на България, т. е. къмъ Добруджа. А работата, че се прѣмѣнятъ отъ Брѣвѣа, вѣдѣа са да са поддържана отъ туй, че е единъ добръ мѣстъ, направенъ въ Серменѣ на рѣкѣтъ Серетъ, че са докара въ Дунава отъ единъ малкъ корабовоенитъ паракотъ. Мѣсто за прѣмѣнуване, спорѣтъ прѣдположеніята, че са избере между Галацъ и Брѣвѣа, ерѣшу турското село Азакъ, а второто прѣмѣнуване, спорѣтъ всѣкикъ прѣдвѣданіе, къмъ западѣа България при Гюргево.

Оминованіята за позволеніе на Русиятъ отъ горъ надъ третѣхъ устѣа на Дунава, Сп. Георѣиско, Килиско и Сулинско, ставатъ бѣ само за побѣрѣване. Съ единъ дѣмъ, истинскитъ за позволеніе дѣйствиа са вѣдѣа да кмигватъ въ Оленица отъ къмъ Гюргево, щото тѣй да побѣрѣватъ турскитъ въ Русчукъ войска. Въобщо са нѣрѣа въ военнитъ станъ на Ешрѣа паша, че въше отъ 10,000 неприятели конница, подкрѣпѣа отъ голѣмъ силъ полскъ артилеріа съ сѣредоточава между тѣзи дѣто точки. Въ Слѣтанъ и Крайно са сѣредоточаватъ всѣкикъ ромѣнскитъ сили, подкрѣпѣа отъ сѣдѣмъ дѣйствиюще тѣло на вѣзникъ князь Николъ: тѣло войска са нѣрѣа да са укрѣвала въ Турно Северно, гдѣто са свѣршватъ ромѣнскитъ яѣлѣници ерѣшу Кладона на сѣрбскитъ брѣгъ. Подобно дѣвиение ако са крѣе е доста сериозно, защото прѣдъ нѣколко дни то бѣхъ неопладено.

Каквато и да бѣмѣтъ стратегическикъ мѣрки на рускиятъ военачалкъ за да укрѣе позволеніята които се ставатъ отъ много мѣста, явно е че главно дѣвиение ще са обрѣне нѣмѣа къмъ западъ въ малъ Влахіа отъ Турно-Магурел доръ до границитъ на Раконіа.

Голѣмъ събитіе, че пѣмѣа да нѣ извѣстѣа сѣдѣ осѣмъ дни, аѣ е истина че пристига у насъ съсѣмъ Императоръ Александръ съ князя Милана.

Управлѣнето на писаніето за чуждѣтъ корреспонденція въ нашъ вѣдѣа Ернестъ есенди отпава за Цариградъ съ посланіе.

Въ минутѣтъ, въ който нѣмѣа да запечатѣмъ писмото съ научаванъ са се ставатъ до прѣдварѣние въ кѣлѣитъ на единъ Персѣа, руски подполковникъ, гдѣто наѣрѣа много припаси и складики оръжіа. Персѣанитъ са хванѣа и са прѣдаде на правосѣдѣа, както и слугата му Българинъ.

Русия въ Ромѣнскѣ.

Журн. де Деба нѣмѣа следующето: «Спорѣтъ мѣнѣето на нѣмъ человекъ е невъзможно Русиятъ да прѣдвѣрѣмѣтъ минуването на Дунава прѣдъ Юни. Не е нѣщо незначително сѣредоточаването на една многобройна войска на нѣкой брѣгъ на рѣкѣтъ и разпорѣданіето ѣ отъ Турно-Северно до Добруджа. На тѣзи стратегическикъ мѣнѣитъ дохождѣа да са приложатъ и мѣнѣитъ на стратегіа и омиа на годишнѣа вѣрме. Почти непрѣставѣа дѣждъ вода на влажни землѣ, които е прѣвѣрѣмѣтъ на блато; пѣтищата, прѣзъ които вѣрѣа на нѣрѣа русската войска, са разсѣпѣа, и съобщеніето са вѣспира. Отъ тѣмъ армія положеніето на русиятъ е пѣлно съ мѣнѣитъ; (сѣтъ сумѣние тѣ че успѣа да ги наѣмѣа съ енергичностъ, и особено съ нѣостойчивостъ».

Отъ другъ стрѣкъ сношеніята на Русиятъ съ Ромѣнскѣ са станѣа таква, щото е нѣ

нужда отъ неговѣа помощъ. Штомъ человекъ са разбѣлѣа той освѣтъ дѣто стане слабъ и неспособенъ за работа, по нѣкой пѣтъ става неспособенъ и на дружествено, за щото става причудливъ, лошитъ хора са малко или много и болни хора.»

3. **Здравъ человекъ е полезенъ и на себе си и на обществото си.**

Здравъ человекъ може по много да спести отъ колкото да похари за живота си. Съ спистеностъ той не само е въ състояние да поддържа семейството си, дѣтата си, старитъ си родители, но омие може да отѣдѣа единъ дѣлъ на омиа, които по причина на болѣстъ или старостъ не са въ състояние да работѣтъ и дѣлѣмѣтъ, и за това тѣрпѣнитъ сиромашество. За това се казва че здравіето е най-големъ вѣнѣа. Съ него человекъ поддържа фамиліята, съ него человекъ

2) Дѣто здравіето въобщо е лѣше тѣмъ се наѣмѣа и лоши наѣмѣа и пороци. Колкото по много са болѣтитъ и слабѣитъ въ единъ народъ, толкова по много са и злодѣлѣитѣ въ този народъ. Туй сѣмѣа е нѣрѣа, защото здравъ и работенъ человекъ нѣмѣа нужда да става злодѣлецъ.

отъ Мухтаръ паша, руската войска прѣдѣ Карсъ са отправляа къмъ Нѣлѣа, въ нѣмѣа къмъ Ерзерумъ и това дѣвиение прѣдизвикало отъ странѣа на Карсекиятъ гарнизонъ единъ неходѣтъ, на който следѣствието не е показано.

Подъ-адмиралѣтъ Мустафа паша, командантинъ на флотѣтъ въ Сулина, извѣстѣа, че въ сѣботѣ прѣзъ пощѣтъ ерѣшу нѣдѣмѣа, чѣстѣа на 6 по турски, 5 малки торпедоносни вапѣрѣта изѣзѣа изъ Килиа за да нападѣтъ флотѣтъ. Като са подѣа знакъ за това отъ вапѣрѣтъ *Кармалъ* и отъ вапѣрѣтъ, които вѣрѣа ерѣжу, разбѣрѣа са и, когато неприятели са приближилъ къмъ брѣнитъкъ корветъ *Иджмѣа*, пощѣтъ нѣмѣа съ сѣ турски, отъ пушки и сѣ митральозѣа, които потопили два отъ корабѣтъ и принудили другитъ да побѣрѣтъ. «Нашитъ кораби, прилагѣа телеграмѣтъ, не пострадаха нѣщо. Нѣмъ хванѣа командантинъ на една отъ потопѣнитъ кораби и четворица корабленници. Тѣ са испитѣа.» Три торпедоносѣа изѣзѣа отъ лѣвѣтъ странѣа на *Иджмѣа* и една отъ дѣмѣа му, но безъ да причинѣтъ никакѣвъ повреда.

Слѣдѣа въшѣа, отъ вторитъ нѣмѣа: Единъ телеграмъ отъ нѣмѣа чѣстѣа дописникъ въ Ерзерумъ отъ сѣботѣ, и който телеграфическикъ власти неспроводѣа едѣа снощи, пѣзѣстѣа отѣдѣането на Русиятъ отъ Олга, сѣдѣа като раздѣа хрилатѣ, които са наѣмѣа въ тѣмъ мѣсто, на сѣлѣнитъ и сѣдѣа като вѣрѣа всѣкикъ военни припасѣа въ рѣкѣтъ. Съдователно Олга не е вече въ рѣкѣтъ на Русиятъ; и може да са прѣдположи, че Хаджи Хюсеинъ паша пѣа Сюлейманъ паша дѣрѣа сега за сога тозѣа *Гриа*, като е отишѣа, разбѣрѣа са, тѣмъ, на прѣмѣане отъ Гюргево-Богѣа. Това пѣзѣстѣа, както и други, които прѣмѣа отъ достовѣрни источници, оправдаватъ най-бѣа гопрѣнитѣ размишлѣа, които нѣмѣа пѣзѣа нѣмѣа нѣмѣа отъ положеніето въ Армѣа. Нѣмъ останѣа на странѣа, по нужѣа, подробности на военнитъ дѣвиения, които нѣмѣа пѣзѣстѣа нашѣтъ дописникъ, а се забѣлѣа само, че тѣ показѣа едѣа продѣбритѣ въ положеніето на отоманскитъ войска на дѣа важни точки. Извѣстѣа отъ Карсъ са добри.

Въ Кавказъ работѣтъ са вѣдѣа да отиватъ благопрѣа. Фазлъ паша организува едѣа поматѣахъ войска отъ туремѣа пѣмѣа, които показѣа едѣа голѣмъ надѣрѣаніе за отоманското дѣло; Кавказъ че дѣмѣа и дѣмѣа отъ осѣмъ до десѣтъ годни посѣа да са запинатъ въ войска.

Каймаканѣтъ на Мажарѣ-Сефелъ изѣстѣа чрезъ Лазетанскитъ управлѣтъ, какъ Лейтенантъ колонелъ Хаджи Хасанъ бей, съ едѣа отѣдѣане передѣахъ войска наѣзѣа отѣдѣа границитѣ. Въ едѣа ерѣаніе съ неприятели пѣтъ души Русѣа бѣли убити и бѣмѣоуцѣа са вѣрѣа съ тримѣа пѣвиници и 600 говеда.

Страхъ нѣмѣа, че извѣстѣа отъ Чернѣа Горѣа не ще да са тѣмъ благопрѣа, както омиа отъ Азия. Отъ третѣа колонѣа които дѣйствиюще на сѣвѣрѣа, на югъ и на истокъ, дѣвѣа послѣа не са вѣдѣа измѣненя на нѣмѣа опасность. Но прохѣдѣа на Дугѣа е мѣлно да са прѣмѣа, и мѣлѣаніето на Сюлейманъ паша отъ едѣа странѣа, и това гдѣто Али Сабѣа паша не продълѣа да вѣрѣа вѣмѣа бѣше починѣа, за да са съдѣлѣа съ него, задаватъ стрѣхѣа, да не бѣ оминоването да отѣдѣа до Дугѣа, да са е отѣжѣа. Дѣйствиуваніята на Мехмедъ Али паша, на истокъ, не са отъ естѣство да укрѣватъ голѣмо вѣиение върху походѣтъ, и вѣдѣа са наѣмѣа жѣлно, гдѣто единъ толѣозъ дѣвателъ и толѣозъ способенъ генералъ е употребѣа въ операція сравнително тѣмъ малѣо ползѣвателно.

Въ работѣтъ на торпѣитъ въ Сулина, въ който бѣтѣностѣа на морскитъ офицѣа осуетѣа планѣа, които пѣмѣа Русиятъ да сѣспѣа флотѣтъ, хванѣа нѣколко пѣвиници. Тѣзи послѣднитъ бѣли на пѣтъ за Цариградъ, съ вапѣрѣтъ *Исмаилъ*. Казѣа, че офицѣрѣитъ, които управлѣа дѣвиения на нападеніето съ торпѣитъ бѣмѣа Англичанѣа или Америкѣанѣа. Той са наѣмѣа между пѣвиницѣа, които са очакѣа утрѣ, сѣрѣа, въ Цариградъ.

15 Познатѣа които произлизатъ отъ здравіето са тѣзи:

1. **Здравъ человекъ е способенъ за работа, която съмѣа го наѣмѣа.**

Само здравъ человекъ може да печѣлѣа, за щото печѣбата изѣвѣа отъ здравіето. Добрѣа печѣба оскѣваа человекѣскѣа животъ и го продълѣава значително. Имотитъ хора живѣатъ безпрѣкъсно 50—60 години, а сиромѣитъ 25—30 год. Колкото человекъ е по здравъ, толкова по голѣма е силата му, сѣдователно той може по много да печѣлѣа. Съвѣршенно здравѣа человекъ обикновено по много печѣлѣа, отъ колкото харѣа за у-годишна си животъ.

2. **Здравъ человекъ е разуменъ и затѣа бива съ добри и бѣли нравѣа.**

Въ здравото тѣло и душата е здравѣа и разума арѣа. Добрѣа нравѣа и разуменъ человекъ сѣкой го глѣа съ радѣстъ и почитѣние. Отъ това произлизѣа голѣмъ полза за человекъ, за щото той е повѣанъ да живѣа въ дружествѣа и да работѣа съ него. Дружѣстѣа пакъ на драго сѣрѣа помяа на сѣстѣа и разуменъ человекъ, за щото нѣмѣа

ВОЙНАТА.

Прочитѣа въ «А. Хералдъ» отъ поне-дѣлѣа:

Официалнитъ извѣстѣа пѣдѣа всѣкикъ отъ черноморскитъ границы. Генералъ Мехмедъ Али, на когото главнитъ станѣа е въ Бѣрѣа, на рѣкѣтъ Лѣмъ, подчинѣа доста голѣмо количество вѣзѣа нѣмѣа села, и са готѣа да наѣзѣа въ Чернѣа Горѣа. Турѣа обаче да е типо-графическа погрѣшка това, гдѣто му са отѣава намѣрѣаніето да постави главнитъ свой станъ въ Приштинѣа. Нѣмъ прѣдполагѣа, че Али Сабѣа паша е въ Спучѣа или въ околностѣа; неговѣа арріеръ-гардіа отѣдѣахъа пѣвиницѣа въ пѣвинѣа на Медунѣа.

Сюлейманъ паша тѣрѣа, както са вѣдѣа, случай да доѣде въ Нѣмѣа. Тамъ безъ сумѣние ставатъ интересни дѣйствиуванія; жѣлно е обаче да глѣмѣа че са губѣа сили, които водѣа подѣрѣа си поддържането на едѣа голѣмъ войска и на единъ Шабъ естѣвѣа отъ най-способнитъ офицѣа на войска, за да бѣмѣа нѣколко хилѣа разбунтувани пѣвиници, когато богатѣа областъ Армѣа са крѣтѣова отъ рускиятъ войска, по причинѣа на нѣмѣа достатъчно количество войска и разумни команди-ти, за малкото число сѣдѣа, които са наѣмѣа тамъ. Ако ще бѣа и салѣитъ князь Никита да хванѣа робѣа и да му отѣрѣа нѣмѣа отъ признателностъ къмъ ветѣа добринѣа, то не бѣе было друго, освѣтъ едѣа сухо утѣшеніе за едѣа несполукъ въ Азия, коѣто прискѣ-ствіето на табуриятъ, които дѣйствиюще сега противъ Чернѣа Горѣа, бѣ прѣмѣа.

Щастливѣа сме да мѣмѣа че има едѣа-но улучшение въ положеніето на Азия, при вѣнѣа че нашѣтъ извѣстѣа оставатъ толѣозъ дѣло вѣрѣа на пѣтъ, щото ставѣа вече ветѣа, когато прѣстигнѣа до насъ. Нашѣа послѣдѣа дата изъ Ерзерумъ е отъ нѣтъкъ вечеръ; по телеграмѣа въ нашѣа чѣстѣа дописникъ ни прѣстигна едѣа вчера. Той съдѣрѣа едѣа достойно за забѣлѣване дѣло т. е. че главнитъ станъ на Мухтаръ паша са наѣмѣа изново въ Зивитъ. Това е едѣа важно дѣло, защото то показѣа, че главнитъ командантинъ не са бѣе вече, че руската колона ще го нападне отъ странѣа, която колона вѣрѣа на наѣмѣа отъ Олга. Съдователно, наѣмѣа нѣмѣа на тѣзи колонѣа трѣба да е сѣрѣа. Телеграмѣа дава главно количество на разпорѣданіето на войска въ Мухтаръ паша за битѣа, за коѣто говорѣа нѣмѣа мѣнѣа сѣботѣа че е наѣмѣа. Нѣмъ нѣмѣа свободѣа да обнародѣа тѣзи подробности; че кажѣа само, че съдѣржаніето на телеграмѣа е много по успокоително отъ нѣколкото омиа, които бѣхъ дошли прѣдъ него. Спорѣтъ единъ официаленъ телеграмъ

мира въ характерѣа на сѣкой человекъ, и на този истинитъ человекъ ште не ште трѣба да угажда. Когато ни прѣтѣсно глѣа и жѣмѣа нѣмѣа са старѣмъ съ сѣмѣа си пѣла да ги задоволятъ, и колкото повече ни прѣтѣсѣа, толкова по жестѣа става въ насъ истинитъ за вѣсто и пѣтѣ. Тѣзи истини-ти са пѣтѣватѣа на человекъ; тѣ му показѣа кое е погрѣбно за живота му. Но человекъ не може да живѣа само по истини-ти; нѣмѣа животъ не зависѣа само отъ тѣхъ. За человекъ не е доволно само да чувствѣа кога трѣба да вѣе и да пѣе; той трѣба да знае какѣа ште вѣе, кога и въ какѣа мѣра: неговѣа животъ не зависѣа отъ истинитѣ (нагонитѣ), както въ животѣтъ, неговѣа животъ зависѣа отъ разума му, който се развивѣа отъ знаніето. На человекъ е нужно, сѣдователно, за да опѣа живота си и здравіето си, прѣдъ сѣмѣа да познае собѣстѣанитѣ си природѣа, а сѣдѣа това да изѣа околната природа отъ коѣто ште черпѣа живота си и здравіето си; безъ това знаніе человекъ е чуждъ въ природѣа, животѣа му е гѣтанѣа

напастерство и съ пруският генерал Вердера. Н. В. Князьт ще устави паметт си въ Букурещъ на Царя, а ония въ Котреченъ на великия князь Николай и ще отиде въ Оло за да вземе гаваното военачалство на войската си.

Княгинята, казувайт, догдето отиде на лѣното си жилище въ Силія, ще живѣе въ лѣтнѣтъ къщи на г. Коголичано, принесена благородно на Нейно Высочество.

Черна Гора. — Впнѣ телеграммъ пзъ Каттаро отъ 31 Маія (12 Іуни), до *Политическѣ Корреспонденци*, казува: — «Слѣдъ единъ отчаяннѣ битвъ, които трая 55 часа при Кретацъ, Черногорцитъ са отбѣглихъ въ Банинъ. Загубитъ и на двѣтъ страни сѣ отъ много хиляди души. Възвѣстие на нападението на черногорското оръжие Васосъ вѣщъ отъ едно силно отбѣненіе отъ турската войска, Черногорцитъ са отбѣглихъ. Главниятъ воененъ стѣнъ на князя Николай са прѣнесе въ Острогъ.

Като обнародува горнитъ телеграммъ, *Д. Хералдъ* въ листъ сп отъ срдѣ казува: «Судбината на Сюленматъ пашоветъ войска въ проходѣтъ на Дугѣ е прѣдѣнитъ на едно голѣмо безпокойствіе, което прѣметъ отъ неофициални источници новини не сѣ отъ естество да узнайтъ. Имало е сериозни битви, а туй като що станало въ заключеннѣ проходъ на Дугѣ, означана голѣма загуба за ония които държатъ проходѣтъ, ако не за ония които държатъ высочинѣтъ които го окружаватъ. Но и тѣхъ послѣднитъ отъ оной странѣ не сѣ пзбѣгали отъ загуби, защото генералъ Петропавловъ, уйка на Кизия, е помежду мртвитъ. Официалнитъ новини отъ войнатъ сѣ днесъ малозначни.

Христіанскитъ жители отъ островъ Критъ отпавилъ тѣхъ дѣла на Портѣтъ единъ нѣтъ, която съдържала, споредъ пзвѣстїето отъ *Валитъ*, искания за да сѣ достигне до едно споразумѣніе. Портата, като не може да ги приеме таквитъ каквито са сега начертани, казува *Баскетъ*, призовава тронца Мисюлюмани и тронца Христіанъ представител отъ островѣтъ да дойдатъ въ Цариградъ, за да взематъ послѣднѣ изтъкованія и да сѣ споразумѣтъ за тѣхъ работѣ съ министерството.

Персейска войска на границѣтъ. — Споредъ единъ телеграммъ пзъ Цариградъ до вѣскажъ *Прессъ*, пзвѣстїето за образуванието на единъ персейскій воененъ стѣнъ при Селмаръ на турскитъ граници, не далѣкъ отъ Ванъ, потвърждава са отъ персейското въ Цариградъ посолство. Тѣхъ мѣрка пшла за единственнѣ цѣль да не пуша да взематъ обрѣжени чети въ персейскитъ землѣ. *Официалнитъ вѣстникъ* въ Петербургъ пзвѣстива, че персейскитъ князь Мирза Мухаммедъ Алаи вѣзълъ въ кавказскитъ русскѣ войска като лейтенантъ.

Идентѣ на Бисмаркъ. — Дописникътъ на *Дѣла Телеграфъ* въ Берлинъ, като сѣ срѣщилъ съ единъ отличенъ политикъ въ Германіѣ, писалъ на тоя вѣстникъ слѣдующе: «Господарѣ да работитъ е безъ противорѣчіе Бисмаркъ, който казува че, догдето Россія не докаже интересъ на Австріѣ, има познание да прави на истокъ што по ка. Даде обаче на Австріѣ да разбере, че трѣба да направи каквито постѣпки разсѣди за нужди, съ прѣположеніе обаче че не по побезокоп войска на Царѣтъ въ Турціѣ. Къль Австриѣ има неограничено довѣріе, и отбѣгнѣнето му сѣматр като вредително на Германіѣ и на Австріѣ. Англіѣ ще остане хладнокрѣвенъ зрителъ догдето Русскитъ не прѣминува въ Балканѣтъ; въ противнѣ случай ти шо знаеме Цариградъ, или Критъ, или по добръ Геліболъ. Италіѣ ще знаеме горнитъ Алабаниѣ, ако не вземе южнитъ Тиролъ отъ Австріѣ. Ако Англіѣ прѣдложила на Австріѣ обрѣжени намѣнаніе, прѣдложеніето са бѣ приело, тогазъ обаче Австріѣ бѣ пшла нуждѣ отъ парично поддържаніе, вассата и е празна»

Недоумѣніята на Ромѣнитъ. — Ромѣнското правителство сериозно са занимава съ въпросѣтъ, да ли ще прѣимѣ Дунава и ромѣнската войска, или ще остане въ Ромѣніѣ. За принципъ повече стратегически отъ коикото политически, великитъ князь Николай сѣ обидѣлъ, че не може да остави задъ себе таканѣ войска въ неизвѣстнѣ стѣности; ромѣнската войска трѣба или да участвува въспѣшнѣ въ войнѣ, или да са остави като усърденъ слюзникъ за да пазѣ работитъ и съобщителнитъ линіи. Ратолубивата партія взема за голѣмо упакѣніе тона гдѣто Ромѣнитъ да сѣ оставятъ, и пшѣтъ за какво са разнесохъ оложо мѣлони за войскажъ?

Черкезитъ въ русскитъ войска. — «Агенциѣ Пайтунгъ» казува, че сѣ открито едно стѣкнѣніе помежду Черкезитъ въ русскитъ войска на Дунава. Финицѣтъ са пмѣрили празни отъ куршуми, и заради туй единъ колонелъ са сѣмалитъ отъ постѣтъ сп, петдесѣтъ чиновници са застрѣли въ Крайово, а много съдѣти са пспратили въ сѣвернѣ Россіѣ.

Южната войска. — Сѣредоточиваната въ Ромѣніѣ руска войска щѣла да пзвѣзѣ на 290,000 души, освѣтъ резервѣтъ, които не са сѣредоточилъ въ Кишеневъ въ оноло 150,000. Като приложимъ и ромѣнскитъ войска, които пмѣнува 50-тъхъ хиляди, добръ организирани и обрѣжени, на които главнитъ команди отпѣа днесъ да вземе въ Олтеніѣ килѣтъ, пшамъ количество 500,000 души.

Обрѣжваніята въ Герціѣ. — Пшѣтъ пзъ Аѣни, че грѣцкото правителство порѣжало въ единъ фабрикъ за оръжіѣ въ Штайермаркѣ (Австріѣ) 30,000 пушки да му са прѣдадатъ въ два мѣсеца. Пушкитъ *Шасено*, съ които грѣцката вѣхота е обрѣжена, ще са замѣстятъ съ новы френскы пушки отъ системѣтъ *Грасъ*.

Портата и Ромѣнитъ. — Императорското правителство протестирало по телеграфъ прѣдъ Силіѣтъ, противъ независимостѣтъ на Ромѣніѣ. Портата прѣвизва, въ тоя телеграммъ сѣ единъ особенъ начинъ, вѣнчанието на Силіѣтъ върху съѣстѣтъ противното на трактатитъ поведѣніе на Россіѣ.

Българскитъ легионъ. — Великитъ князь Николай прѣдлагалъ тридесѣтъ хиляди Българи въ Пшещъ, обрѣжени отъ славянскыя комитетъ.

Русскитъ обрѣжли българскитъ войска.

Военнитъ законъ. — Споредъ *Пестеръ Лоубъ*, турското правителство обявилъ че военнитъ законъ са не прѣспособява на чуждитъ подданници, и покакъ не докача сподобитъ съ чуждитъ Силы.

Русскитъ наблѣжаватъ до австро унгарскитъ граници. Споредъ единъ телеграммъ до *Наде Фрайе Прессе*, очаквали са 5,000 Русскитъ при Михалево (въ Унгаріѣ) и други 10,000 при Трансильваніѣ.

Пшѣтъ отъ Одессѣ до Аѣнскитъ «Вѣстникъ» че и тамъ видѣо дванадесѣтъ торпедосносци напорѣ, и казуваатъ че нѣкои отъ прѣбывающитъ тамо странни корабеници са готвили да пспытатъ честѣтъ си шомъ пристигне тамо флотата. Русекото правителство пшла 30,000 рубли за всякой върленъ на въздѣхъ турскы пароходѣ. Радостъ обаче всички при чуванието че са потопили при Бранѣмъ вѣстникитъ прѣвъ броненосецъ корабѣ. Фотографически пзображеніѣ тоя пароходъ са продѣлатъ пече по уличитъ. Одесскитъ муниципалитетъ рѣшилъ да дава 120 рубли годишнѣ заплата на оны войскарни, който сполучи да запѣли барутицѣтъ отъ който пропазѣе страшии резултатъ.

Политическѣ Корреспонденци пшѣе, че г. Коголичано отпавилъ единъ циркуляръ до ромѣнскитъ агенти, въ който пзвѣстива независимостѣтъ на Ромѣніѣ като *дѣло свѣршено*.

Градѣтъ Кишеневъ рѣшилъ да въздѣгне единъ паметникъ и единъ болницъ на онуй мѣсто, гдѣто Царь Александръ падѣлъ на коитѣ и са помозилъ прѣвъ да испрати войскажъ. Господѣтъ отъ Петербургъ оставили за прѣвъ неколко арменно разстоіѣніѣ на войнатѣ украшеніѣ са отъ многоцѣни камѣни какъ и отъ склѣпѣ дрехи за да са употребѣтъ парнитъ отъ продажѣтъ пшѣ за разносѣтъ на войскажъ.

Управленіето на ромѣнскитъ жѣлѣзници щѣло да са възложи тѣхъ дѣла отъ великия князь на русскы инженери. Тона рѣшеніе направилъ вел. князь военачалникъ порадъ разнѣтъ обсъжуванието който станѣли по линіѣтъ на жѣлѣзницѣтъ и който коштували живитѣ на не малко русскы войскарни.

Споредъ единъ допискъ до «Аугбургскитъ Вѣстникъ» пзъ Милѣтъ, прѣзъ Іуниѣ че вѣзѣлъ въ Средиземното море шесть русскы бронны корабѣ, за да замѣстятъ турскы градоѣ.

Едно имено не отдавна испратено на «Таймъсъ» казува: «Русската дипломатія прѣра двойна роль касателно до Сербіѣ. Русскитъ вѣстници утвърдѣватъ, че сѣрбската неутралитѣ ще са почита и че сѣрбската независимостъ е вѣпросъ на вѣрмето, и заѣненъ отъ одобреніето на Силіѣтъ.

При всичко тона значителны количествѣ пари дохождатъ отъ Россіѣ въ Бѣлградъ.

Допѣзнителнитъ набирани за сѣрбскитъ Скупщинѣ изѣзѣли за въ позѣлъ на консервативнитъ оппозиціѣтъ противъ Ристичевото правителство. — Въ митрополитскитъ черковѣ въ Бѣлградъ са испѣло славословіе за сполучѣтъ на русскитъ оръжіѣ, на което прѣстѣтвували князѣтъ, княгинята, митрополитъ и русскитъ консулъ.

Очаквали са, 1,000 вагона отъ Австріѣтъ съ припасы за Ромѣніѣ.

Пшѣтъ отъ Силіѣтъ до вѣнскитъ п. «Едирнезъ», че отъ седмѣтъхъ табѣ, които са рѣшилъ да са направѣтъ въ Котелъ, първата и втората починѣли рече. За тѣхъ цѣль работили три табура войскарни и много работници съ запѣтъ.

Тѣхъ дѣла са завѣрѣжѣли отъ Тулѣжъ, гдѣто бѣхъ отпѣли за да пспытатъ пзвѣстѣтъ прѣдъ нѣколко врѣме въ тѣхъ странѣ и пзвршени отъ Черкезы злодѣніѣ, г.г. Ахметъ Хивѣтъ бей, членъ отъ Шурапъ Девлетъ, Димитраки бей Θεодоровъ, депутатѣтъ отъ Тулѣжъ. Речениѣтъ проволонници пспытали за зѣкъ честѣ, казува *Сталбухъ*, че дѣйствително бѣшибожувѣтъ въ Черкезитъ сторѣли не малко злодѣніѣ въ селѣтъ около Тулѣжъ, който убилъ и ранѣли челоцѣтъ, обрѣли черковѣ и насѣлили жѣны. Репортѣтъ на проволонницѣтъ ще прѣдѣзѣва безъ сумѣнитъ прѣдѣзѣваніето и наказаніето на вѣновницѣтъ.

Прочитамъ въ «Д. Хералдъ» отъ вчера: «Къль Дунава сѣмъ обрѣжати безпокойнитъ погледѣ на публикѣтъ. Шестьдесѣтъ хиляди Русскитъ сѣмъ пмѣнѣжѣтъ своѣхъ артилеріѣ, храни, припасы и други потребности не е възможно да са прѣминували Дунава въ единъ денъ, ако и да казуватъ въобщѣ, че тѣхъ извѣршили тона заѣчера, вторникъ, близо при Мачинѣ, като пожертвовали петнадесѣтъ хиляди души въ тона грѣшнѣване. Казватъ, освѣтъ тона, че едно подобно движѣніе станало при дѣвѣнитъ брѣгѣ на Дунава на едно мѣсто не далѣкъ отъ Тутраканѣ. Ако и да не можемъ да вземемъ вѣрѣе себе си да утвърждаваме, че има дѣиѣтъ нѣкой Русскитъ отсамъ рѣкѣтъ, пшѣ са съмѣнѣвани много, че е имало нѣкой въчера по отсамъ отъ островѣтъ вѣрѣдъ Дунава. Движеніѣта на русскитъ войска даватъ да са прѣдполага, че утрѣ съмѣнѣніето ще прѣстане въ тона отношеніе.

Споредъ *Джеридей Хавадисъ*, прѣждебывшитъ военачалникъ на 4-то военнѣ тѣло (въ Ерзерумѣ) Н. В. Мустафа Тевфикъ паша са опрѣдѣлилъ главенъ управителъ на стражѣтъ въ Карѣтъ, а бывшитъ Солунскитъ *Вали* Н. В. Дервѣшъ паша са опрѣдѣлилъ воененъ управителъ на друго нѣкое мѣсто. Послѣднитъ дошелъ заѣчера въ Цариградъ.

Тѣхъ дѣла, казува *Баскетъ*, 150 варѣля сѣ барутѣ доносѣны съ единъ корабѣ въ Критъ, като са истоварвали кѣдѣ мѣстѣто Селіно, съзѣрѣли са отъ единъ воененъ стражъ и са хванѣли заедно съ оны които ги прѣнесали.

Съ благодареніе са научаваме че помежду докторитъ който пзѣздохъ и тѣхъ година отъ Царекото Медицинско училище пма 7 души Българѣтъ, тѣхъ сѣ: І. П. Петровъ отъ Кюстендѣлъ, Петъръ Георгиевъ отъ Котелъ, Иванъ Пенковъ отъ Руссе, Ілия Кутевъ отъ Сливѣтъ, Констандинъ Павловъ отъ Калѣферъ, Иванъ Манчевъ отъ Сопотъ, Димитъръ Гелѣбовъ отъ Самоковъ. Тѣхъ надѣрѣжѣкъ послѣднитъ сѣ пспыти въ прѣкѣтѣніето на Риза паша, Ариѣнъ паша, Казаскеритѣ и други высокы чиновници и Докторы, и заѣчера като дадохъ докторатѣтъ и тѣзѣтъ сѣ, всѣхъ дипломатѣтъ сѣ за Докторы. Нѣтъ сѣрѣдѣвани тѣхъ мѣлѣды пашѣ съотечественници и имѣ желаніе пшѣстѣли и бѣтѣкавы успѣхы въ нѣврнѣнето на което сѣ са посвѣтили за доброто въобщѣ на чеховѣчеството.

Споредъ едно официално Свѣщеніе, г. Н. В. Дочоглу ефенди, единъ отъ Българитъ въ Цариградъ търговци, прѣдъ нѣколко врѣме бѣше оставилъ на правителството 600,000 гроша, които имѣлъ да зема отъ земанѣ-даване съ министерството на военнитъ дѣла. Н. В. Султанѣтъ, отъ благодарѣніе за тоя патристическы подарѣкъ, наградилъ го въ орденѣтъ *Меджидіѣ* 4-ый класъ, при подаване на който речениѣтъ търговецъ оставилъ и пакъ едно количество отъ 39,000 гр. отъ смѣтъкѣ съ Сераскерата.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути Патриархѣтъ, приружѣлъ отъ г. Зарѣфъ бѣше вѣдѣлъ въ единъ салонъ, гдѣто бѣлъ Султанѣтъ. Н. В. направилъ на духовныи началникъ на грѣцкото общество единъ съѣстѣтъ искљичителенъ прѣемъ, п слѣдъ като го поканилъ да сѣде, както п г. Зарѣфъ, разговорилъ са съ него. Въ крайтъ на аудіенціѣтъ, Н. В. благополѣлъ да даде съ рѣкѣтъ сѣ на Патриарха орденѣтъ *Османіѣ* 1-ый класъ, и като повикалъ 1-мѣтъ свой камереринъ, заповѣдалъ му да украси съ орденѣтъ въ Негово прѣкѣтѣніе гдѣжѣтъ на Н. Свѣтѣйшѣтъ. Освѣтъ тона Н. В. заповѣдалъ да сѣдѣтъ на г. Ю. Акѣма 1,000 лѣры за да островъ изново изгорѣлъ сѣ отъ послѣднѣ пожаръ кѣжѣ.

По нарочнѣто призованіе отъ Н. И. В. Султана, грѣцкитъ Патриархъ отпѣлѣ заѣчера на *Илджъ-Кюшкѣ*, приружѣлъ само отъ двоѣца диаконы. Тамъ го прѣіѣлъ 1-мѣтъ ескретаринъ на Султана и г. Зарѣфъ. Слѣдъ нѣколко минути